

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.” — திருக்குறள்

இரு திசைப் பெயர்கள்

தமிழன் பிறந்தகமாகிய குமரிநாட்டில், முதற்கண் தோன்றிய நாற்றிசைப் பெயர்கள், கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு என்பன. இவை முறையே கீழ் மேல் தென் வடம் என்னும் பெயர்களின் நாலாம் வேற்றுமைப் பெயராகவிருந்து, பின்னர் எழுவாய் என்னும் முதல் வேற்றுமைபாக ஆளப் பெற்றவையாகும். கீழ்க்கு என்பது கிழக்கு என மருவிற்பது.

இற்றைத் தமிழகத்திற் போன்றே பண்டைத் தமிழகப் பாண்டிநாடாகிய குமரி நாட்டிலும், குடதிசை (குமரி) மலையால் உயர்ந்தும் குண திசைக் கடலால் தாழ்ந்தும் இருந்ததனால், அவ்விசைமும் முறையே மேற்றிசை கீழ்த் திசையென்பட்டன.

குமரிமலைத்தொடர் மூழ்கியபின், வடதிசை பனிமலை யால் உயர்ந்தும் தென்றிசை தென்பெருங் கடலால் தாழ்ந்தும் போனதனால், அவற்றைக் குறிக்க, முறையே உத்தரம் தக்கணம் என்னும்

பெயர்கள் எழுந்தன. அவற்றொடு கிழக்கையும் மேற்கையும் குறிக்கக் குணம் குடம் என்னும் பெயர்களும் தோன்றின. ஆயினும், பின்னவை யிரண்டும் பொருட் கரணியம் மாறவில்லை.

குணம் = பள்ளம்; குள்-குண்டு = குழி, பள்ளம், நிறு குட்டை. குள்-குட்டு-குட்டம் = ஆழம்; குள்-குழி-குள்-(குளம்)-குணம். குள்-கொள் - கொண்டல் = கீழ் காற்று.

குடம் = மேடு. குடும் = உச்சி, தலையுச்சி, மலையுச்சி, நுனி, முடிபு. கொடுமுடி = உச்சிமலை மடி. கோடி = நுனி, முனை, சடை. குடு-கொடு-கோடு - கோடை = மேல் காற்று.

குணக்கு குடக்கு என்பன நான்காம் வேற்றுமையேற்ற வடிவங்கள். குணம் குடம் என்னும் இருதிசைப் பெயர்களும் வட மொழியிலேயே வாத தென்சொற்களால் பின், அவற்றொடு சேர்ந்த உத்தரம் தக்கணம் என்னும் சொற்களும் தென்மொழியில்

வின்றே வடமொழிக்குச் சென்றிருத்தல்வேண்டும். வடமொழி என்பது, வடஇந்திய மொழியாகிய பிராகிருதத்திற்கும் அதனொடு கீழையாரியக் கலந்த வேதமொழிக்கும், அதனொடு தமிழ்கலந்த சம்ஸ்கிருதத்திற்கும் பொதுப் பெயரென்பதை அறிதல் வேண்டும்.

இந்தியா வடபாலிற் பனிமலையால் உயர்ந்திருப்பதால் வடதிசை உத்தரம் எனப் பட்டதென்பது.

பண்டித, புலவ, வித்துவ
ஞா. தேவநேயன்
(முதுமானி)

Uttara, upper, higher, superior..... RV.; AV.; northern (because the northern part of India is high), AV.

வடமொழியாளர் உத்தர என்பதை உத்தர என்று பிரித்து, உத் (ud) என்பதன் உறழ்கரமாகக் (comparative) காட்டுவர். உத் என்பதற்கு up, upwards; upon, on; over, above என்று பொருள் கூறுவர்.

உத் என்னும் வடமொழி முன்னொட்டிற்குத் தமிழ் உகரமே மூலமாகும். உக்கம் (தலை), உகை, உகப்பு (உயர்வு), உகை, உத்தரம் (விட்டம்), உம்பர், உயர், உவளி (தலை), உன்னு (குதித் தெழு) முதலிய சொற்களில் உகரமே உயர்ச்சிக்கருத்தை யுணர்ந்துதல் காண்க.

சேய்மைக்கும் அண்மைக்கும் இடைப்பட்ட முன்மை யைச் சுட்டும் உகரச்சுட்டு, முன்மைக் கருத்தடிப்படையில் உயர்வு பின்மைமையிற் றவுக் கருத்துக்களையும் உணர்த்தும், மேற்குக்கியெழும்போது சேண்மை முன்மையாதலால் முன்மைச்சரத்திற் சேண்மைக் கருத்துத் தோன்றிற்று.

எ-டு: சேண்மை (உயர்ச்சி): உத்தரம் = 1. தலைக்கு மேலுள்ள முகட்டு விட்டம். 2. மேற்பட்டது. “அதுக்குத்தரமில்லதை” (உத்தரரா. திருவோலக், 4) உப்பால் = மேலிடம். “உப்பாலுயர்ந்த வலகம் புகம்”. (நான்மணி. 27) ஊங்கு = மேம்பட்டது. “கவ்வியினாங்கில்லை” (நீதி நெறி. 2)

பின்மை: உப்பக்கம் = முதுகு. “ஊழையு முப்பக்கம் காண்பர்”. (குறள். 620) உப்பால் = முதுகு. இவை இடம்பற்றியன. குறுக்காக வளரும் உயர்கட்டு முதுகு மேற்புறமாகிவிடுவதால், உயர்ச்சிக் கருத்திற் பின்மைக் கருத்துத் தோன்றிற்று.

எதிர்வு: உத்தரவு = பின்தரும்விடை, மறுமொழி. உத்தரம் = பின் நிகழ்வது, மறுமொழி. உத்தரவு என்பது பின்தருவது என்றும், உத்தரம் என்பது மேனிலையது என்றும் பொருள்படும். (தொடர்ச்சி 7ஆம் பக்கம்)

பயணக் கட்டுரை

ஓவியக்கலைஞர் ச. பெனடிக்ர

‘பயணம்’ என்ற சொல் ஒரு நல்ல சொல். ஏனென்றால் அச்சொல்லில் தனி இன்பம் ஒன்ற இருக்கின்றது. ஆனால், பற்றிள்ளவர்களுக்குத் துன்ப உணர்வும் அதில் தோன்றுவதுண்டு. ஒருவர் தொலைவான ஊருக்குப் போகும்போது பயணம் கூறிப்போதல் நம் பரம்பரைப் பழக்கங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. பயண நேரம் பொதுவாகத் துன்பமாகவே இருக்கும். பயணம் முடிந்து திரும்பும்போது எல்லோருக்கும் மிக மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். காரணம் என்ன என்பதை நான் சொல்லிப் பார்க்கத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்? இவை இயல்பாம் மனிதருக்குள்ள இயல்பான குணநிலைகள் தாமே.

இதற்கு எதிர்மாறாகப் பயணத்தை மேற்கொள்பவரும் இருக்கத்தான் செய்யுகிறார்கள். அவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதை நானாகவே உங்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் பிழை ஏதும் இருக்காது என்றும் நினைக்கிறேன். என்னைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகளை உங்களுக்குச் சுருங்கச் சொல்லி வைக்க வேண்டுமல்லவா?

நான் ஒரு ஓவியன் மட்டுமல்ல; அசைக்கமுடியாத கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டவன் என்பதையும் முதன் முதலில் உங்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேவ சேவைபைத் தேச சேவையின்மூலம் ஆக்கிக்கொள்ள முடியும் என்பதும் எனது கருத்தாகும். உலகின் நன்மைக்காகப் பலவிதமான பணிகளை — தொண்டுகளைப் பெரியோர் செய்து வருகின்றார்கள். அவைகளில் கலைத் தொண்டும் ஒன்று எனக் கூறிக்கொள்வதிலும் கலைக்

கல்வியின் வழியாக உலக மக்களுக்கு நல்லியையும் தன்னிறைவையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்ற மனத்தனிரவும் எனக்கு உண்டு. இதனால், “யாதம் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பழந்த மனப்பான்மை என்னுடன் ஒன்றுசேர்ந்து வாழுகின்றது. இவை இவ்வாறாக,

கலைஞர்கள் தாம் பிறந்த நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல; உலகத்திற்கே சொந்தமானவர்கள். பிறந்த நாட்டை உலக நாடுகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கின்றவர்கள் கலைஞர்களே என்பதை யாரால் மறக்க - மறைக்க முடியும்? அப்படிப்பட்ட நாடுகளிலுள்ள கலைஞர்கள், கல்விமான்கள், அறிஞர்கள் முதலியோர் ஒருவரையொருவர் சந்தித்துப்பேசும் பழக்கம் கொள்வதற்கு இப்படிப்பட்ட பயணங்கள் பெரிதும் தேவைப்படுகின்றன என்பது சொல்லாமலே விளங்கும் அல்லவா?

இனி நாம் உலகத்தைப் பற்றி ஒரு அறிந்து தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வண்ணமாயின் இந்த உலகத்திலுள்ள நாடுகளைத் தான் முதலில் நம் நினைவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். சென்ற கால மனித வாழ்க்கையினை விட்டு நிகழ்கால வாழ்க்கைவரையும் அம்மனிதரின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றன. ஆயினும் ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் மற்றொரு நாட்டிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கை வரலாறு முறைகளுக்கு ஒத்த நிலையிலும் மாறுபட்ட வேறுபட்ட நிலையிலும் காணப்படுகின்றனர் என்பதையும் நாம் அறிவ முடிகின்றது. (தொடரும்)

தமிழ் மாநாட்டுத் தனிவிழா

யாழ். “ஜெயம்”

1

மாலவன் குன்றங் குமரியும் குடகு மலர்ந்துள குணகட வீராய்க் காலமுங் கடந்து கவினுறத் திகழ்ந்து கன்னிமை இளமைகுள் ருது சேலுநழ் விழியிற் கருணைகொண் டிலங்கு செந்தமிழ்த் தாயெழில் வியந்து ஞாலமே திரண்டு கண்டமா நாட்டின் நலம்புகழ்ந் திடவலா ருண்டோ?

2

சீதளச் செந்தா மரைநிகர் வதனச் செவ்வியின் திருப்புகழ் போற்றி மேதினிப் புலமைத் தமிழ்க்கலை வாணர் மேன்மைக் குற்றனர் கண்டோம் வீதிகள் பொங்கும் சோதியைக் கண்டே விண்ணவர் நாணிடைக் கண்டோம். மாதினி யாளின் மைந்தர்களாவி மயங்கியர்ப் பணிக் குதுங் கண்டோம்.

3

கன்னவின் சுவைதேர் அன்னையின் நாமம் காசிவித் திசைகளெல் லாம்முழங்க பன்னொஞ் சேவை தன்னையிங் காற்றிப் பைந்தமிழ்ப் பண்பினைக் காத்து இன்னவின் மீதும் பொன்னெனக் கான்ற ஈடிலாத் தொண்டர்கள் வாழ்க! தென்னவன் சேரன் சோழனின் செல்வி செந்தமிழ்த் தாய்விழா வாழ்க!

கலை சமைப்போம் உயர் நிலை அமைப்போம்

பிரமாந்தரன் வை 10௨ (23-1-74)

ஆங்கிலப் புலமை

வாழ்த்து

8. யோன் டிரைடன் காலம்

பதினொன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களுள், யோன் டிரைடன் தலைசிறந்தவர் என்பர். அவர் 1631 ஆம் ஆண்டில் பிறந்து 1700 ஆம் ஆண்டு வரையும் வாழ்ந்தவர். அவர் செய்யுள் யாத்த பெரும் புலவராய் இருந்ததோடு சிறந்த நாடகாசிரியராயும், வசனநடைகைவந்த எழுத்தாளராயும் இருந்தவர். இலக்கியத்தின் முன்னுறு துறைகளிலும் திர்க்கமுற்ற டிரைடனை ஒரு மேதை எனவே ஆய்வாளர் கருதுகிறார்கள். டிரைடன் நாடகங்களை எழுதியதோடு தாம் நாடக விமர்சகராயும் சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளராயும் இருந்தார். பிறமொழிப் புலமை வாய்ந்த பெற்றியாளர் ஆவார் டிரைடனும் ஒருவராவார்.

டிரைடர் என வாழ்ந்தும் சமயமுகவர் ஒருவரின் கைத்தலை டிரைடன் இளமையில் வென்றினைச் பாடசாலை யிற் கல்வி கற்றபின் கேம்பிரிஜ் சர்வகலாசாலை யிற் கற்று விற்றதினானவார். அவர்தம் தாயாரின் உறவினராய் சேர் கில்பேட் பிக்கரில் என்பாரின் காரிய தரிசியாய் லண்டனில் வாழ்ந்தார்.

அவர் லண்டனில் வாழ்ந்த காலத்தில் தமக்குச் சாதகமாய் அமைந்த சந்தர்ப்பத்தை யும் குறிநிலையாய் நன்கு பயன் செய்துகொண்டார். அவர் புலமைத்துறையில் பையவே முதிர்ச்சி யடைந்தவராயினும் அவர் ஒரு புதிற் போக்கைக் கையாண்டுள்ளார் என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். அவர் இளமையில் கவிஞர் களெலியன் கவிசெண்டு அதிக ஈடுபாடுகொண்டு அன்னரைத் தமதன்புகுரிவராக வும் கொண்டார்.

டிரைடனைப் பற்றிக் கூறிய ஒருவர் அவர் மிர்ணையும் போப்பையும் இணைக்கும் கவிப்பாடல் அமைத்தார் என்பார். கலாநிதி யோன்சன் தம் விமர்சனங்களில் டிரைடனைப் பாராட்டும் போது அவர் மக்களுக்குக் காகவே எழுதினார் என்றும், மக்கள் தம் படைப்புக்களைக் கற்றக் களிப்படைந்ததைக் கண்டு தாம் திருப்தியுற்றார் என்றும் கூறிபுள்ளார்.

மற்றைப் புலவர்களைப் போலன்றி டிரைடன் தம் காலத்து நாட்டின் நிகழ்ச்சிகளை நன்கு கவனித்துக் காலத்துக்கேற்றவாறு கவி புனைந்துள்ளார். அதனாலே தான் அவர்காலத்துப் பொது மக்கள் அவர் படைப்புகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். லண்டனில் உண்டான தீ விபத்து, ஒல்லாந்தரோடு ஆங்கிலேயர் புரிந்த யுத்தம், குடியரசுத் தலைவர் ஒலிவர் குற்றெய்வெலின் மரணம், இரண்டாம் சான்ஸ் மன்ரின் மீட்சி, அரசியற் கட்சிகளின் செல்வாக்கு, ஆட்சிமுறை என்பனவாகிய தலைப்புக்களில் டிரைடன் கவிசன் புனைந்துள்ளார்.

டிரைடன் இளமைக் காலத்திற் பாடிய கவிசன் உச்சமானவை, உயர் தரமானவை எனக் கூறமுடியா

தவையானும், அவற்றில் அறிவுச் சடரும் ஆண்மை யும் பிரகாசிப்பன என்பதை மறக்கமுடியாது. அவருடைய பிற்காலக் கவிசன் இன்பம் பயப்பனவாயும், உறுதியான வையாயும் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற அமைதியுடையன வாயும் உள்ளவாகும்.

அவருடைய புலமையைப் பாராட்டிய மேலிடத்தார் அவரை இராசாங்கக் கவி யாக நியமித்துச் சிறப்புச் செய்தனர். அவர் 1670 ஆம் ஆண்டுமுதல் 1688 ஆம் ஆண்டுவரை ஆஸ்தானக் கவிஞராய் இருந்தபின், 1688 இல் உண்டான அரசியல் மாற்றத்தால் அவர் பதவியை இழக்கவேண்டியவ ரானார். அவருடைய கத்தோ லிக்க மதக் கொள்கையை மேலிடத்தார் அக்காலத்தில் விரும்பவில்லை என்பர்.

டிரைடன் காலத்தில் நாடகங்களுக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்தது. நாடகம் எழுதிப் பிழைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும், அக் காலத்தில் இருந்தது எனவே தமது தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர் அரிய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நாடகம் எழுதும் துறையில் ஈடுபட்டுப் பெரிய புகழும் செல்வமும் ஈட்டுவாராயினார். அவர் நாடகத் துறையில் 14 ஆண்டுகளில் 28 நாடகங்கள் எழுதினார் என அறியக்கிடக்கிறது. தமது நாடகங்களைப்பற்றி அவர் காணொரு கூறியபோது, தாம் வருவாய்க்காக எழுதிய தேய்நிறப் புகழுக்காக எழுதவில்லை என்று விளக்கி யுள்ளார்.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம்

நாடகத்துறையில் இந்தியப் பேரரசன், எல்லாம் காதுலுக்காக, மிரண்டாவின் அன்பு வெற்றி எனும் நாடகங்களால் பெரும் புகழ் பெற்றார். எல்லாம் காதுலுக்காக என்னும் நாடகம் அன்றளியும் கிளியப்பத்திரையும் கொண்ட காதுலுப்பற்றிக் கூறவதாகும். அது அவருடைய தலைசிறந்த நாடகப் படைப்பு எனப் புகழப்படுகிறது. அவருடைய நாடகங்களில் அவர் மனித இயற்கையை உளவாடவே இயற்கைக்கு மாறுபடாதனமாக காட்டுவதை எல்லோரும் வெருவாக மெய்கின்றார். அவர் எழுத்துமலம் வாழ்க்கை நடத்திய அறிவாளியாவார்.

இங்கிலாந்தில் பிளேக் நோய் பரவிய காலத்தில் கூத்துக் கொட்டகைகள் யாவும் மூடப்பட்டன. எனவே அவர் லண்டன் நகரைவிட்டு நாட்டுப்புறத்தில் ஒதுக்கி வாழ்ந்துவந்தார். அக்காலத்தில் அவர் 1667 ஆம் ஆண்டில் தமது செய்யுட்படைப் பின் மிகப் பெரிய நூலாகிய வியத்தகு ஆண்டுகள் எனப் படும் அன்னஸ் மிராபிளில் என்னும் கவிதையைச் செய்தார். அக்கவிதையிலேயே அவர் நாட்டில் 1666 ஆம் ஆண்டு முதல் நிகழ்ந்துவந்த நிகழ்ச்சிகளை அருமைபாக விபரிக்கின்றார்.

டிரைடன் நாடகங்கள் எழுதுவதைக் கைவிட்டுச் செய்யுள் புனைந்த காலத்தில் அரசியல் அலுவல்களையும்

குறித்துப் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அரசியற்றலை வர்களைக் குறிப்பதற்குப் பையின் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்களின் பெயர்களை உபயோகித்துப் பாடல்கள் புனைந்துள்ள கற்பனை மிக நயமாகவுள்ளது. அவர் கையாண்ட செய்து பெரியார்களில் ஷாட்வெல் என்னும் புலவரும் ஒருவராவார். டிரைடன் ஆஸ்தானப்புலவர் பதவியை இழந்த காலத்தில் ஷாட்வெல் அப்பதவிக்குத் தெரியப்பெற்றார்.

கவியாடவர்கொண்ட டிரைடன் கிரேக்கலத்தின் புலவர்களின் படைப்புக்களை நன்கு கற்று அவற்றை ஆய் கிலத்தில் உணர்ச்சிப்புலவர்கள் வரிசையில் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய அலெக் சாண்டரின் ஸ்ருத்து என்னும் பாடல் இசையின் வலிமையைப்பற்றிக் கூறவதாகும். அதை ஆங்கில இலக்கியப் பரவலையின் தனி முத்து எனவும் கூறவர். இன்னும் சென் சிசிலியாவின் தினத்தக்குப் பாடிய பாடலும் நயமானது.

புலவர்களும் அறிவாளிகளும் கோபிக்கடையுடன் இலக்கியச் சந்திப்புக்கள் நிகழ்ந்த உரையாடிம்கிழவது வழக்கம். அக்காலத்தில் லண்டனில் முவாயிரம் கோப்பிக்கைகளிருந்தன. அவற்றுள் வில்ஸ் என்னும் பெயர்பெற்ற கடையும் ஒன்று. வில்ஸ் கடையில் டிரைடன் கோப்பிப் பருகுவது வழக்கம். அங்கே அவர் உரையாடும்போது என்ன கூறுகின்றார் என்பதைக் கேட்டறிவதற்கு இலக்கிய ரசிகர்கள் அதிகமாகப் போவது வழக்கமாகும்.

ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்றில் டிரைடனுக்குள்ள தனிப் பெருமை பொன்று அன்னார் முதன்முதலாக இராசாங்கப்புலவர் என்னும் ஆஸ்தானக்கவிஞர் பீடத்தை 1670 தொடக்கம் அவல் கரித்தமையாகும். அவருக்கு முன் அத்தகைய தகுதியும் மேம்பாடும் எவருக்கும் அளிக்கப்படவில்லை என்பது வரலாறு.

டிரைடனின் செய்யுள் களை விவேகபூர்வமாக வாசித்த ஆய்வாளர் அவர் செய்யுள்களில் கவிதாசக்தி குறைவாகவே உள்ளதென்றும், அவற்றிற் கவியாழம் குறைவை இருக்கிறது என்றும், உணர்ச்சிவேகம் அங்கு மிங்கும் குன்றியுள்ளதென்றும் கூறவர். இங்ஙனம் மதிப்பீடு செய்ய்பவர்களில் ஒருசாரார் அவருடைய பாடல்களில் ஆண்மையும் வீரவீரத்தையும் இழமையே இருக்கின்றன என்பதை மறக்கமுடியாது என்பர்.

இவ்வாறு இருசாராரும் கூறவனவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும்போது டிரைடன் அக்காலத்துக்குரிய சிறந்த புலவராகக் கணப்பபுகிறார். ஆங்கிலப்புலமையின் உச்ச யாப்பு எனப் பன்னெடுங் காலமாக மதிக்கப்பெற்ற வரப்போகின்றதாக இருந்த ஈரடிச் செய்யுள் முறையை மிடைந்துத்திய புகழும் மேன்மையும் தகுதியும் டிரை டனுக்கே தனிபுரிமையாகும். அவரிடம் ஈடைப்பிற்ற ஈரடிச் செய்யுள் முறையைப்பிற் (தொடர்ச்சி 7 ஆம் பக்கம்)

சத்தியம், ஞானம், கிருபை என்னும் மூன்றாய் நின்ற ஏகப்பொருள் அவதரித்த கதைதான் கிறித்துவின் கதை. பாவிகளைக் காத்து மீட்பதற்கு அவதரிக்க வந்த கதைதான் கிறித்துவின் கதை. தேவகுமாரன் பூமியில் பிறக்கப்பெரிக்கின்றார் என்ற திர்க்கதரிசிகள் முன் எழுதிய கதையே இயேசுக் கிறித்துவின் கதை. மார்சுபித திங்களில் இருபத்து நான்காம் தேதியில் நள் ளிரவிலில் மயிர் நனையாத தூற்றிலும் முடுபனி வீசுகுளிரிலும் மாட்டுத் தொழுபத்தில் புல்லணை மத்தியில் கிறித்து பிறந்தார். அன்னை மேரீயுடன் தாதை சூசையும் ஆயர் கூட்டத்துடன் ஆடுகளும் மாடுகளும் அங்கே குழ்த்த இருக்கின்றன. வானதூதர்கள் தேவதேம் பாடுகின்றனர். அந்த நாள் ஒரு நல்ல நாள். அந்த நாள் ஆண்டுகோறும் வரும் ஒரு பெருநாள். அந்தத் திருநாள் உலக மக்கள் பாவருக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் ஒரு பொன்னாளாகும். அன்மையும் அமைதியையும் அடைவதற்கு வழிவகுக்கும் அப்படிப்பட்ட அரியதொரு நாள், கிறித்துவப் பெருமக்களின் ஒரு விசேட திருநாளாக அமைந்துள்ளது.

கிறித்தவர்கள் என்னும்போது தமிழகமும் நல்லுலகம் அவர்களை வருக! வருக!! என அழைக்கின்றது. கிறித்தவர்களாகிய மேலாட்டவரும் கீழாட்டவரும் தமிழின் இனிமைக்கு அடிமைகளாகி, தீர்தமிழைப் படித்துச் சுவைத்துத் தமிழ்ப்பணியை இனிதே செய் தனர். தமிழ்ப்புலமைபுகு தமிழ்ப்பண்பு ஒருங்கமைந்தும் விளங்கினர். அவர்களுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

ஈழன்றும் ஏற்பிள்ளது உலகம் அதனால் உழந்தும் உழவே தலை. என்றார் வள்ளுவர் பெருமான். உழவே தலைபாய தொழில் என்பதை இன்று ஈழநாட்டினர் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எத்தகைய பெருஞ் செல்வரும் எத்தகைய பெருஞ் தொழிலை உடையேயரும் இன்று உணவுப் பொருளுக்காக உழவர்கம் வீடு தேடிச்செல்வதை நாம் கண்ணாடிக் காண்கிறோம்.

ஏனாய் தொழில்களில் ஈடுபட்டோரைவிட உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டோரே இன்று மிம்மதியாக வாழ முடிந்தது. பெரிய பெரிய உததியோகங்களில் உள் ளோர்கூட இன்று உழவுத்தொழிலுக்கும் நேரம் ஒதுக்கி வருகின்றனர். உழைப்பின் பயனை விளக்கும் உழவுத் தொழிலுக்கு என்றும் வரவேற்பு இருக்கும் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

உலகம் உய்ய உதவும் கதிரவனுக்குப் பொங்கும் பொங்கல் கைப்பொங்கல். அந்தக் கதிரவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் பொங்கல்நாள் உழவர் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

பொங்கல் நாளில் தமிழர் வீடு எல்லாம் புதுப் பொவிடன் விளங்கும்; சிறுவர் இளைஞர் முதியவர் யாவரும் பொலிந்த முகத்துடன் காணப்படுவர். எத்தகைய வறியோர் வீடும் அன்று பொங்கல் தவறுவ தில்லை, அன்று பசிப்பிணியையும் உணர் மாட்டார் கள். பொங்கல் நாளில் ஏற்படும் இன்பம் வாழ்வில் எல்லா நாட்களிலும் ஏற்படக் கூடாதோ என்று மனம் ஏங்கும்.

அதுமாதிரிமன்றி கைத் திங்கள் முதல்நாள் எதிர் காலத்தில் நல்லவளம் கிட்டும் என்ற நம்பிக்கையையும் ஊட்டும் நாளாக உள்ளது.

கதிரவனுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதையும் உழவர் பெருமையை விளக்குவதையும் உள்ள பொங்கல் விழா கொண்டாடுவோருக்கு நமது பொங்கல் வாழ்த்துக் களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் அவர்களின் ஆய் கிலப்புலமை தொடர் கட்டுரையின் எட்டாம் பகுதி இவ்வீதழில் இடம் பெற்றது. அக்கட்டுரைபற்றி இப்போதே பாராட்டுக் கடிதம் எழுதிய வரசுகர்களுக்கு எமது கன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இருதிசைப் பெயர்கள் என்ற நல்லதொர் ஆய்வுக் கட்டுரையை பன்மொழிப் புலவர் ஏ. தேவ பன் அவர்கள் வழங்கி உள்ளார்கள்.

இதயம்

இன்று ஆசிரியர் கலா சாலை வாழ்வின் இறுதிநாள் ஆசிரிய மாணவர்கள் பெட்டியுடன் புறப்பட்டு விட்டனர். நானும் புறப்பட்டு விட்டேன்.

கண்ணிறந்த கணவனுடன் மனம் நிறைந்த வாழ்க்கையை நடத்தியவன்-கணவனை இழந்து, தலைவிசி கோலமாகி - விதவையாகி நிற்பது போல், எண்ணற்ற மனித சேவன்களின் தொழில் பாட்டின் சங்கமத்தில் சோபையுடன் விளங்கிய நமது விடுதிச்சாலை சோபையுடன் இழந்துபோய்க் கிடக்கிறது. பெருமழையின் பின் வரும் தூவானம்போல் ஆங்காங்கே சிலரின் குரலொலிமட்டும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிக் கொண்டிருக்கிறது ஒரு பகுதி மாணவர்கள் அதிபரின் காரியாலயத்தை நிரப்பி நிற்கின்றனர், இன்னொரு பகுதியினர் விரிவுரையாளர்களைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றனர்... கடந்த இரவு நடந்த விருந்தபசாரமபற்றிய நேர் முக வர்ணனைகள்... மனதோடு ஓட்டிய ஏனை நினைவுகள் பற்றிய விமர்சனங்கள்... சிரிப்போலி... இப்படிப் பல சுகம்.

நான் விடுதியை விட்டுப் புறப்பட்டு 'அசெம்பிளி கோலு'க்குச் செல்லும் நேரத்தில் முனையில் துணை பெட்டியை வைத்து விட்டு நிற்கிறேன். நான் நண்பன் பண்டிதர் பரந்தாமன் வரகைக்காக காத்து நிற்கிறேன். ஆசிரிய கல்விரியைப் பொறுத்தவரை என்னை வேண்டாதவர்கள் என்று யாரும் இல்லை. ஆனால் பண்டிதர் பரந்தாமன் எனக்கு மிகவும் வேண்டியவன். "ஐயா" குரலொலியும், அக்குரலொலியில் பொலிந்திருக்கும் உணர்வும், அடக்கமும் ஒரு விஷயத்தில் குரலுக்குரியவரை இனங்காட்டிவிடுகின்றது.

அவன் - ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, புத்தனத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். வந்து கொண்டிருக்கிறான். எல்லோரையும் "ஐயா" என்றழைக்கும் பழக்கமும், இவனது அடக்கமும். நாணல் போல் சகலருக்கும் வளந்து கொடுக்கும் தன்மையும் அவனுக்கே அளவுகோலாகி அவனது புனிதமான உள்ளத்தை அளவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. "என்னையா?"

"என் தனிமையாக நிற்கிறியன்"
"நான் பண்டிதர் பரந்தாமனைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறேன்"

"நான் வரப் போறன்... இனி எப்ப சந்திப்போம்..." அவனது கண்களில் கண்ணீர் பனிச்சிறந்து.

"ஹீ... உள்ளதே போது மென்று நினைக்கிற உங்கடை சிறந்தது... வேறு எவருக்கும் வராது... உங்கடை எதிர்காலம் நிறைவான தாகவே இருக்கும்... கண்டிப்பாக..."

"என்னை மறந்திடாதையுங்கோ..."

"எத்தனையோ பரரை நாம் சந்திக்கிறோம்... பழகிறோம்... ஆனால் சில நினைவுகள் மட்டும் இதயத்தோடு ஒட்டிப்போய்க் கிடக்கிறது... கண்டிப்பாக உங்களை மறக்க மாட்டேன்..." நான் வாறன் ஐயா... அவன் கைகூப்பி வணங்குகின்றான். அவனது கண்களில் பனித்த கண்ணீர் துளிகளாக நிலத்தில் விழுந்து சிதறி மண்

நனை சங்கமிக்கின்றது. "போய்வாருங்கோ" கைகூப்பி விடைகொடுக்கிறேன். எனது கண்களில் கண்ணீர் நிறைகின்றது.

ஸ்ரீஸ்கந்தராசா பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு நடக்கின்றான்.

எங்கோ பிறந்து - எப்படியோ வளர்ந்து - இங்கு சந்தித்துப் பழகி - அந்தப் பழக்கத்தில் புதியதொரு உணர்வையும், சக்தியையும் இன்று காண்கிறோம். காண்கின்ற அனுபவத்தில் பிரசவிக்கின்ற பாடத்தைத் தொடர்ந்து நடைமுறைப் படுத்த மனம் துடிக்கின்றது. காலம் இடங்கொடுக்குமா?

ஸ்ரீஸ்கந்தராசா பற்றிய சிந்தனையில் நங்கூரம் இட்டு நின்ற சிந்தனையை விடுவித்துக் கொண்டு அங்குமிங்கும் பார்க்கிறேன். பரந்தாமனைக் காணவில்லை. மனத் தளத்தில் அரிப்பு ஏற்பட அங்கிருந்து புறப்பட்டு விருந்தையால் நடந்து 'அசெம்பிளி கோலு' விருந்தையில் நடந்து முன்பக்கத்துக்கு வருகின்றேன்.

வழமையான கடற்கரைக் காத்து - வழமையான ஆசிரிய மாணவர்களின் சேப்போலி... சிரிப்போலி... ஆரவாரம். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு... முதல்நாள். சில புதிய ஆசிரிய நண்பர்களோடு யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்தில் நின்று கொண்டுபுத்தறை பஸ்ஸில் ஏறி அந்தோனியார் கோவில் சந்தியில் இறங்கி பெட்டிகளுடன் கடற்கரைவீதியில் 'ராசநடை' போட்டு ஆசிரிய கலாசாலை நோக்கி வருகின்றோம்.

அதோ... 'ஆசிரிய கலா சாலை' கொழும்புத்துறை' என்று எழுதப்பட்ட பெயர்ப் பலகை எங்களை வரவேற்கின்றது. முதல் முறையாக ஆசிரிய கலாசாலைக் கட்டிடங்களையும், சூழலையும் மேடமேழந்தவாரியாகப் பார்க்கிறேன். "கேள்" தைத்தாண்டி உள்ளே கால்வைக்கிறோம்.

எத்தனை ஆசிரியர்களைப் பிரசவித்த இந்தக் கலாசாலை வயிற்றில் பல மாணவர்களோடு நானும் கருவாகுகின்றேன்...

எங்களைப்போன்ற எத்தனையோ புதிய மாணவர்கள் 'அசெம்பிளிகோல்' முன்றலில் நிறைந்து நிற்கின்றனர். பழைய அறிமுகங்கள் பா ஹட்டப்படுகின்றன. புதிய அறிமுகங்கள் பிரசவிக்கின்றன. ஹப்பெற்ற அறிமுகங்கள் கைகோத்து நிற்கின்றன. பேச்சொலி... சிரிப்போலி... ஆரவாரம்.

நான் தனிமையாக நிற்கிறேன்.
"எல்லாரையும் அசெம்பிளி கோலுக்குப் போகட்டாம்" கல்லூரி வேலைக்காரனாக இருக்கவேண்டும். வந்து கூறுகிறான். எல்லோரும் முண்டியடித்துக் கொண்டு செல்கின்றோம். நாமெல்லோரும் அமர்கிறோம். நமக்குப் பிற்பகுதியில் போடப்பட்ட ஆசனங்களில் இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவர்கள் அமர்கின்றனர். தொடர்ந்து பிற்பகுதியில் போடப்பட்ட ஆசனங்களில் விரிவுரையாளர்கள் வந்தமர்கின்றனர்.

.....அதிபரின் வரவேற்புரை, வாழ்த்துரை தொடர்ந்து அறிமுகவிழா ஆரம்பமாகின்றது. புதிய ஆசிரியமாணவர்கள் ஒவ்வொருவராக மேடையில் ஏற்றப்பட்டு இரண்டாம் வருட மாணவர்களால்

கேள்வி கேட்கப்படுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் அறிமுகவிழா பயங்கரமானதாக இருந்தாலும், சுவையானதொரு நிகழ்ச்சியாக மாறிக்கொண்டிருந்தது. நடிப்பு, பாட்டு, பேச்சு, சிரிப்பு.

நான் மேடையில் ஏறிகிறேன். கேள்வி கேட்கப்படுகிறது.
"நீர் சேவை செய்த இடம்."

"பூண்டலோயா தமிழ் மகா வித்தியாலயம்?"
"சேவை செய்த காலம்"
"கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்கள்"

"உம்மிடமுள்ள விசேஷ திறமைகள்."
"எதுவயில்லை."
"ஆசிரியன் என்றால் யார்?"
"கல்வி கற்பிப்பவன்"

"....."
"போகப் போகத் தெரியும்... சரி இறங்குங்கோ... சபையில் பலத்த சிரிப்போலி... நான் மேடையை விட்டிருக்கிறேன். இடத்தில் வந்தமர்கிறேன்."

"ஆசிரியன் என்றால் யார்...? கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்களாக நான் செய்து வந்த தொழில்... அந்தத் தெரியாத நிலையிலே செய்து வந்திருக்கிறேன். எனது சிந்தனைத் திரிகை வேகமாகச் சுழல, எனக்குள் நான் வெட்டப்பட்டுக் கொள்கிறேன்."

அறிமுக விழாவைத் தொடர்ந்து... இரண்டாம் வருட ஆசிரியமாணவர்களின் வரவேற்புரை, வாழ்த்துரை புதிய மாணவர்களின் நன்றியுரை... தேநீர் விருந்து... முதல்நாள் முடிவடைகின்றது.

மறுநாட்காலை - நமது முதல்வகுப்பு - பொதுவகுப்பாக ஒழுங்கு செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. நாமெல்லோரும் அமர்ந்திருக்கின்றோம். ஒரு விரிவுரையாளர் வருகிறார். ஆசிரிய கலாசாலைப்பற்றிய... பாடங்கள் பற்றிய மாணவன் பற்றிய... ஆசிரியன் பற்றிய... சமூகம் பற்றி... பலசரக்குத் தலையங்கத்தில் விரிவுரை தொடர்கின்றது.

"ஆசிரியன் என்றால் யார்?" இவரிடம் கேட்போமா? - சீ... வந்ததன்றே அதுவும் முதல்வகுப்பிலேயே கேள்வி கேட்பதா... என்னப்பறியு என்று நினைப்பார்... எனது மனப்பறிக்குள் உள்ள சிந்தனை நன்கு துடிக்கின்றது.

ஆசிரியன் என்றால் யார்? மனததரையில் சிந்தனை நன்கு துளியிட்டு கீழ்நோக்கிச் செல்கின்றது.
"மாஸ்டர்... கேள்வி கேட்கலாமா?" எனக்குப் பக்கத்திலிருந்து ஆசிரிய மாணவரிடம் கேட்கிறேன்
"கேட்கலாம்... என்ன கேள்வி..."
"ஆசிரியன் என்றால் யார்?"

"இதென்ன கேள்வி மாஸ்டர் ஆசிரியன் என்றால் கற்பிப்பவன்..."
"உந்தக் கருத்துப்பிழையானதாம்"

"அப்படியா?... அவரது முகத்தில் ஆச்சரியமும் சந்தேகமும் மாறிமாறிப் பிரதிபலிக்கின்றது. நெற்றியைச் சுருக்கி சிந்தனையை வலுப்

படுத்துகிறார்: அவரது முகம் நிலைக்கண்ணாடியாகி அவரது மனத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

"சரி கேளுங்கோ!"
அந்த ஆசிரியர் விடைகொடுக்கின்றார், எனக்கும் ஒரு பக்கத்துணை உண்டென்ற மனத்தையத்தில் இருக்கையை விட்டு எழுந்து நிற்கின்றேன். அனைவரது கண்களும் என்மேல் நோக்குகின்றன. பலர் பார்வையில் ஏனெனும், சிலர் பார்வையில் ஆச்சரியமும்... இழையோடிப் போயிருப்பதை நான் உணராமலில்லை.

"சேர் ஒரு கேள்வி..."
"கேளுங்கள்..."
"ஆசிரியன் என்றால் யார்?..." வகுப்பில் பலத்த சிரிப்போலி

"சரி இரும்..."
"ஆசிரியன் என்றால் யார்..." நான்கேட்டே அதே கேள்வியை திருப்பிச் சபையை நோக்கி வீசுகிறார் விரிவுரையாளர்.

"கல்வி கற்பிப்பவன்..."
"அப்படியென்னடால்..."
"மாணவர்களுக்குத் தெரியாததைச் சொல்லிக் கொடுத்தல்" சபையில் ஏகமனதான பதில் - எனது மனம் திருப்தியடைகின்றது. பிறர் பிழையே யாரு தன் பிழையை ஒப்பீட்டு அதில் நிறைவு காணும் மனித சபாவம்.

"உது பிழையான கருத்து" சபையில் பெரும் அமைதி

"அப்ப சரியானதைச் சொல்லுங்கோ"
"ஆசிரியன் சேவை சமூகத்தோடு பின்னிப் பிணைந்ததாகும்."

-சமூகத்துக்கும் மாணவனுக்குமுள்ள தொடர்பு... சமூகத்துக்கும் பாடத்துக்கு முள்ள தொடர்பு... பாடத்துக்கும் மாணவனுக்குமுள்ள தொடர்பு... இவைகளை விளங்கிக் கொண்டால்... ஆசிரியன் என்றால் யார் என்ற கேள்விக்கு பதில் தெரியும்.

"இவைகளைக் கற்றுக் கொள்ளத்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறியன்... இரண்டு வருடப் பயிற்சி... இன்னுடைய இரண்டாம்நாள்... இந்த கேள்விக்குமையிட... போகப்போகத் தெரியும்... வகுப்புமுடிக்கிறது.

எல்லோரும் 'அசெம்பிளி கோலு' விட்டு வெளியே வருகின்றனர். நானும் வெளி யேறி நீண்ட விருந்தையில் நடந்து விருந்தை முனைக்கு வருகிறேன். அந்த முனைய

"ஆசிரியன் யார்"
"மாணவரின் அறிவாற்றலை வெளிக்கொண்டுவருமளவிற்குச் சூழலை ஆக்கிக்கொடுப்பவன்தான் ஆசிரியன். ஆசிரியன் ஒரு வழிகாட்டி."

ஒண்டைமட்டும் நினைப்படுத்தலாம்: இந்தக் கேள்வி, இந்த வகுப்பு, இந்த இடம் எங்களுக்குப் புதிது ஆகும் விரிவுரையாளர்களுக்கு பழக எத்தனையோ இதயங்களோடு ஒட்டிப்பழகிய அனுபவம் அவர்களுக்குண்டு. இரண்டு வருடங்கள் தோன்றி மறைபோறும். புரியாமலா போகும்." சிறுத்த அவரது நெற்றியில் தோன்றி மறையும் சுருக்கங்களும், அவரது நிதானமான பார்வையும் அவரது பேச்சுக்கும் சிந்தனைக்குமுள்ள தொடர்பை துலாம்பரப்படுத்துகிறது.

"உங்கடை முடியான கருத்து"
"இந்த இரண்டு வருடங்களிலேயும் ஏதோவொரு புதிய அறிவங்களாகக் காணத்தான் போறும். இந்த அறிவங்களின் தொகுப்பு... அதுதான் விடையாக இருக்கும்..."

"அப்படித்தான் நானும் நினைக்கிறேன்."
"....."
"உங்கடை பெயர்"
"பரந்தாமன்"
"ஊர்"
"பூனோலி"

இருவரும் பிரிகின்றோம். நாட்கள் வரங்களாகி - வாரங்கள் மாதங்களாகி - மாதங்கள் வருடங்களாகி - இரண்டு வருடங்கள் உருள் கொடிவிட்டன. இதற்கிடையில் எத்தனை நிகழ்ச்சிகள், அந்தனையும் என் மனத்தளத்தில் அறியாத நினைவுச் சுருக்கம்.

என் கடந்த காலச் சிந்தனை முற்றுப்பெறுகின்றது. அதே 'அசெம்பிளி கோல்' முன்றலில் நிற்கிறேன்.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் - ஹப்பெற்ற பெட்டியை விட்டு பெட்டிகளுடன் வந்தவர்கள் இன்று பெட்டிகளுடன் கொடிவிட்டுச் செல்கின்றனர். இரண்டு நிலையிலும் எவ்வளவு வேறுபாடு? எப்படி பல அருவங்கள் நிறைந்து - தளமபுகின்ற இதயங்களை தாங்கிச் செல்கின்றனர். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் கலாசாலையிற்றில் கருவானவர்கள் இன்று பிரசவிக்கப்பட்டு விட்டனர். பூரணத்துவ உருப்பெற்றவர்கள்.

நான் அங்கிருந்து புறப்பட்டு பெட்டியை வைத்த இடத்துக்கு வருகிறேன். பரந்தாமன் எனக்காகக் காத்து நிற்கிறான்.

"என்ன முகஞ்சரியில்லை" என்று நன்குணர்ந்த பரந்தாமன் கேட்கிறான்.
"சில உறவுகளிலே உள்ள வலிமை பிரிவிடையே தான் வெளிப்படுகிறது."
"உணமை தான்"
"பரந்தாமன் நாங்கள் முதல்முறை எங்கை சந்திச்ச அறிமுகமானது தெரியுமா?"
"இதே கலாசாலையிலே அதுவும் இதே இடத்தில் சந்திச்சம்."
"எங்களை அறிமுகமாகிய பிரச்சனை ரூபகமிருக்கா?"
"ஓ... நல்ல (தொடர்ச்சி 6 ஆம் பக்கம்)"

கே. ஆர். டேவிட்

விருந்து ஒருபாதை விடுதிச் சாலைக்கும், இன்னொரு பாதை அதிபரின் காரியாலயத்தை மருவிச் செல்கின்றது. முன்று விதிகளின் சந்திப்பு முனை - சிறியதொரு முச்சந்தி முச்சந்திக்கு வந்த நான் மனம் சரிவர இல்லாத காரணத்தால் அந்த இடத்திலேயே நிற்கிறேன்.
"நீங்கள் தானே கேள்வி கேட்டது." அங்கு வந்த ஒரு புதிய ஆசிரியமாணவர் கேட்கிறார்.
"ஓம்... அதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறியன்."
"அதைப் பற்றின்தான் யோசிக்கிறேன். நேற்று வரையில் பிரிக்கலாத தாய் இருந்த உந்தக் கேள்வி இண்டைக்கு புரியாத புதி ராய்க் கிடக்கு... இதிலே

கனக்கிறகு

கவிஞர் கம்பதாஸன்

நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு கலந்துகொள்ளும் பொருட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த டெல்லிப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் சாலை இளந்திரையனையும் அவரது துணைவியாரையும் கண்டு பிடித்த நேரம் இலக்கியம் பற்றிப் பேசச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது:

நாங்கள் சிறுஷ்டி இலக்கியத்தின் பல கிளைகள் பற்றியும் சுவாரஸ்யமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம்: பேச்சுக்கிடையே நான், எனது பேர்பிமானத்திற்குரிய கவிஞரான கம்பதாஸன் பற்றி விசாரித்தேன்.

“உங்களுக்குச் சேதி தெரியுமா? கம்பதாஸன், சில மாதங்களுக்கு முன்பு காலமாகி விட்டார்.”

இளந்திரையன் அவர்கள் கூறியது எனக்கு அதிர்ச்சியையும், துயரத்தையும் ஏற்படுத்தி விட்டது.

கம்பதாஸன்—
அருமையான கவிதைகள் செய்து அந்தக் கவிஞனை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

“வேளை வந்தது”, புத்தர் புனர் ஜென்மம்”, “இரத்த ஓய்வு”.....

அவர் செய்த அமரகாவியங்கள் நெஞ்சிலே நர்த்தனமிடுகின்றன.

கம்பதாஸனின் படகோட்டி, உதிர்ந்த மலர், பிச்சைக்காரன், மலரும் பனி, இயற்கையின் சாணம்போன்ற ஈழநையற்ற தனிக் கவிதைகள் என்கிற நெஞ்சால் மெனக்கை கண்ணீர் வடிக்கச் செய்தேன்.

எனது கவிதையுடனான ஆசானாகிய கம்பதாஸன் சுமார் இருபது, இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆன், அவன், வானரதம்போன்ற திரைப்படங்களுக்கு கெழுதிய இசைப் பாடல்களும், பின்பு பாட்டாளியின் சபதம், அக்பர் போன்ற திரைப்படங்களுக்கு கெழுதிய இசைப்பாடல்களும் என்னிரு செவிகளிலே மாதாறுபவென்ற மாகப் பார்க்கின்றேன்.

பாரதி, பாரதிதாஸன், கண்ணதாஸன் இப்படியாக ஒரு கலகலக்க ஆவலுடன் பிடிக்கும் பெர்வழிகளின் கண்ணுக்குத் தன் வாழ்வையே இலக்கியத்திற்கு அர்ப்பணித்த கம்பதாஸனின் பாட்டுத் திறன் ஏனோ தென்படவில்லை?

கம்பதாஸன் காலமாகி விட்டார். இனியாவது ஷீமர் சர்க்கள் இதய சுத்தியுடன், பரந்த நோக்குடன் கம்பதாஸன் கவிதைகளை அணுகட்டும்; ஆராயட்டும். இந்த யுகத்தின் பெருங்கவி ஒருவன் இவ்வளவு காண்டும்.

ஷீமர் வாழ்க்கைக்குறிப்புகள்

கம்பதாஸனின் இயற்கைப் பெயர் ராஜப்பா என்பது. அவர் தென்னாற்காட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உலகாபுரத்தில் 1916 இல் பிறந்தார்.

ஆரம்பத்தில் நாடகக் கலைஞராகத் தமது வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய கம்பதாஸன் பின் கவிஞராகப் பரிணயித்தார்.

கம்பதாஸனுக்குத் தமிழ் போலவே ஹிந்தி பாஷையும் நன்றாகத் தெரியும்.

அவர் ஒரு அசல் சோஷலிசவாதி. இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற சோஷலிசவாதியான காலஞ்சென்ற டாக்டர் ராம மனோகர் லோகியாவின் அரசியல் கூட்டாளி.

உலகப் புகழ் பெற்ற கவிஞரும், சிறந்த சோஷலிச

வாதியும், ‘கவிக்குயில்’ சரோஜினி தேவியின் சகோதரருமான ஹரிந்திரநாத் சட்டோபாத்த்யாயாவின் இலக்கிய அரசியல் கோட்பாடுகளும், கம்பதாஸனின் இலக்கிய-அரசியல் கோட்பாடுகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை.

உலகப் புகழ் பெற்ற ஹரிந்திரநாத் அவர்களின் பாராட்டப்பெற்ற ஒரே ஒரு தமிழ்க்கவிஞர், கம்பதாஸன் அவர்களேயாவார். கம்பதாஸன் கவிதைகள் முற்போக்குக் கொள்கைகளின் வீரமுரசு. ஏழைகள் பற்றி—தொழிலாளர்களைப் பற்றி இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிஞர்களில் அவர் தோல ஆவேஷமாகவும் அதிகமாகவும் கவிதை செய்த கவிஞர் வேறு யாருமே இல்லை.

வினாக்கள்

காதல்பற்றியும், இயற்கை, தத்துவம் என்பனபற்றியும் கம்பதாஸன் தனித்துவமான கோணங்களிலே நின்று சிந்தித்துள்ளார்.

சினிமாவில் முதன்முதலாக முற்போக்கான சூத்திரங்களைக் கொண்ட பாடல்களை எழுதிய கவிஞர் கம்பதாஸனேயாவார். அதுமட்டுமன்றி இலக்கிய செறிவுடைய கவிதைகளை சினிமாவில் ஒலிக்கச் செய்த பெருமையும் கம்பதாஸனையே சேரும்.

பட்டுக்கோட்டைக்கயானை சுந்தரமும், கண்ணதாஸனும் சிந்தித்தவற்றை அவர்களுக்குப் பல வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே ஆழமாகவும், அழகாகவும் சிந்தித்தவர் கம்பதாஸன்.

கம்பதாஸன் நாளைப் போல் வளைந்துகொடுக்கக் கூடிய ஒரு கவிஞரல்ல. பச்சோந்திபோல் நேரத்திற்கு கொஞ்சு கோலங்கொள்ளும் இயல்புமிக்கவருமல்ல. ஷீமர் சர்க்குக்குக் குஞ்சுக்கு ஜால்ரா போடுகிறவருமல்ல; பத்திரிகைக்காரர்களின் காலடியிலே தமது ஆத்மாவை மிதிபடவிட்ட பேடியுமல்ல.

அவர் தன் கொள்கைகளைச் சிக்கெனப் பிடித்த செம்மல், யார்க்கும் அஞ்சாத நலயுகத்து நகரீரன்.

கம்பதாஸனைப்பற்றி அற்புதமாகச் சித்திரம் தீட்டுகிறார் தலைசிறந்த ஒரு கவிஞரும், கம்பதாஸனைப் போலவே திறமைக்கேற்ற கவனிப்பை—பாராட்டைப் பெறாத காலமாகிவிட்டவருமான ச. து. சு. யோகியார், அவர் சொல்கிறார்;

“நண்பர் கம்பதாஸனையாவரும் அறிவர்; அவர் கவி. கவிராயனுக்குள்ள கவலை யற்றதமையையும், மிடுக்கும், திறும், கம்பீரமும் அவரிடம் காண்பதுபோல் மற்றவர்களிடம் காணமுடியாது. வாழ்கவாயும், கவிதையையும், காவியக் களவையும் ஒன்றாகத் தன் அவரது உள்ளத்தின் கவிவு. வறுமையுடும் செல்வத்தாடும் மனங்கவல் கவது, குறுங்கவது அநாயாசமாகப் பறந்து செல்லும் வானம்பாடி அவர்”.

கவிராயனுக்குரிய கவலை யற்றதன்மையும், மிடுக்கும், திறமும் கொண்டு வாழ்ந்த கம்பதாஸன் மரணித்து விட்டார்.

அரசியல் குற்றதாரிகளுக்கும், சினிமா நட்சத்திரங்

1916 — 1973

களுக்கும், பாலியல் பிரச்சினைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்ற பத்திரிகைக்காரர்கள் கம்பதாஸன் போன்ற அற்புத கவிஞரின்—இலக்கிய வானின் மறைவுச்செய்தியைக்கூட அறியத்தராது மிக்க கேவலமான ஒரு செயலாகும்.

கம்பதாஸன்பற்றி எழுதி கிற எனக்கு அவரின் கவிதைச் சிறப்பைச் சான்றுகளோடு எடுத்துக்காட்டும் உட்பாடு இருக்கிறது.

அவருடைய கவிதைகள் பற்றி பரந்த முறையில் ஆராயவேண்டும் அதற்கு இந்தச் சிறிய கட்டுரை வாய்ப்பாக அமையாது. ஆனபடியால் கம்பதாஸனின் கவிதைகள் சிலவற்றின் வேலாகத் தொட்டுக் காட்டுகின்றேன்.

கம்பதாஸன் கவிதைகள்

கம்பதாஸன் ஒரு தலை சிறந்த மனிதாபிமான கவி. ஏழைகள் பற்றி—தொழிலாளர்களைப்பற்றி அற்புதமாகப் பாட்டிசைத்த பாவலர்.

இயற்கையின் செல்வங்களை எல்லாம் தொழிலாளி கோலத்திற்கு காண்கிறார் கவிஞர்.

“சூரியனும் ஒரு தொழிலாளி—
—தினம் சுற்றும் உலகும் தொழிலாளி வாரி அழையும் தொழிலாளி—
—எதிர் வந்திடும் காற்றும்தொழிலாளி மாசி நதியும் தொழிலாளி—
—இருள் மலரும் உறவும் தொழிலாளி பாரை நடத்தும் தொழிலாளி—
—இனிப் பரமனடா, கலைப்பிரமனடா!

கம்பதாஸனின் ‘புதுக் குரலை’க் கேளுங்கள். நகங்கப் பட்ட தொழிலாளர் இடம் முதலாளித்துவத்துக்குச் சமாதானம் விற்றுடன் எழுதினது.

“புழுதினன எமைமிதித்துப் போகின்றீர்கள் பொறுத்திருந்தோம், பொறுத்திருந்தோம் இத்தனைநாள் அழுதுமுது முறையிடு அழுத்துப்போனோம்; அனுதாபம் காட்டுவோம் யாருமில்லை! பொழுதுபுலர் வேளைதளில் வீசும் காற்றில் புழுதியிலும் புதுஜோதி பூத்திடாதோ?

விழிமலர்ச் செய்தபுது விண்ணாடிபோல் போர்முரசு கொட்டுகின்றோம்” ஒரு பிச்சைக்காரன் பாடுகிறான்.

மழைஇனிப்பாறிகுட்டையுண்டு மனநினைப் பாரிடை—
—கொடும் எண்ணமுண்டு அமுல்இனிப் பாரிட நீருமுண்டு—
—எங்கள் ஆசைஇனிப் பாரிட உண்டாஇடம்?

காதலைப்பற்றி..... ஒரு படைப்பாளி தன் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் எந்த விதத்திலும் தயங்கத் தேவையில்லை.

விமர்சகர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விஷயத்தைத் தான் ஒரு படைப்பாளி எழுதவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அந்த இடத்தில் கவியின் ஆத்மா—இலக்கியத்தின் உயிர்த்துடிப்பு சாகடிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்.

கம்பதாஸன் ஒரு படைப்பாளி; சுதந்திர சிந்தனையுள்ள படைப்பாளி; விமர்சகர்களைக் கவியாகக் காண்கிறார்.

சுரர்களால் சாகடிக்கப்படாத ஆத்மாவைப் பெற்ற இலக்கிய வாதி.

முற்போக்கானதென அங்கீகரிக்கப் பொருள் வைத்து இணையற்ற முறையிற் பாடல் செய்கிற அவர், கம்பதாஸன்—வள்ளுவர் போல்—பாரதிபோல் காதலையும் அற்புதமாகத் தன் பாவுக்குரிய பொருளாகக் கொள்ளுகிறார்.

அவளைப் பாருங்கள்!

அவள் லட்சணத்தின் குமாரி வலிதத்தின் சரித்திரம்; உலகையே வெறுத்த உத்தம சந்தியாசியான உபகுத்தன் நேர்கொண்ட காதலால் கவல்கின்றாள்.

அவள் அவர் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறாள்.

அவள் ஏக்கத்தை—விரக தாபத்தை கம்பதாஸன் எழுத்தாக்குகிறார்.

“வேல்வரும் நானேவரும் விண்ணின்பம் தேடி வரும் பாணச் சிறிப்புடனே பார்க்க வருவான் பிசுபு என்றே கணிகை மகள் எண்ணம் பல்கொண்டு பொன்னே யெனுமேனி பொங்கும் அமுது செய்தாள் விண்ணில் இரண்மலர் மீயம் விரைந்து வரும் கண்ணில் துயில் புகுமுள் காதல் களையவரும் வட்ட முழுமதியம் வாரிதி பொங்க வரும் கொட்டும் முரசுதிரக் கோயில் விழா வரும் அன்புடைய பிசுபு மட்டும் ஆன வரவில்லை...”

இப்படியாகக் கம்பதாஸன் அழகாகக் காதலைப் பாடுகிறார்.

(தொடர்ச்சி 7 ஆம் பக்கம்)

“மெய்யன்”

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

அழகுமட்டுமல்ல; அறிவும் ஒரு ஆபத்தான ஆயுதம்தான். எப்போது என்றால், மூடர்கள் அதைப் பயன்படுத்தும்போது.

ஒன்றிலிருந்து ஒன்று

சேற்றினால் மறைந்து வெளிவருவது தாமரை. ஆழ்கடலினில் மறைந்து வெளிவருவது முத்து. உள்ளத்தில் மறைந்து வெளிவருவது உணர்ச்சி. அறியாமையில் இருந்து வெளிவருவது மெய்யன்பு.

எதை நம்புவது

“வானத்தின் கீழ் பூரணம் இல்லை” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல, “வானத்துக்குக் கீழ் மேல் இல்லை” என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கலைப் பண்பு

கவலையைப் போக்குவது கலை. கண்ணுக்கும், காதுக்கும், கருத்துக்கும் உணர்வளிப்பது கலை. கள்ளம் கபடமற்றது கலை, கட்டுப்பாடற்றவைக் கட்டுப்படுத்துவது கலை. கடவுளை அறியப்படுத்துவதும் கலை. அக்கலை எங்கும் செல்லும். எவரோடும் பழகும். எல்லா நன்மைகளையும் செய்யும், முறை தவறி வாழ்ந்தால் உயிர் மூச்சையும் ஒழித்துவிடும்.

ஒன்றல்ல

பாலில் இருந்து நெய் எடுக்கப்பட்டாலும் பாலை நெய் என்று கொள்ள முடியாது. அதுபோல், அறிவி இருந்து ஞானம் பெறப்பட்டாலும் அறிவு வேறு ஞானம் வேறு.

துய்மையின் விளைவு

உன் உள்ளம் துய்மையாக இருந்தால் உனக்கு நரகம் இல்லை. உன் எண்ணம் துய்மையாக இருந்தால் உனக்கு அச்சமில்லை. உன் தொழில் துய்மையாக இருந்தால் உனக்குப் பசியுமில்லை.

சுதந்திரக் கேள்வி

ஒருவன் சுதந்திரமாகப் பிறக்கின்றான். சுதந்திரமாக இருக்கின்றான். ஆனால், அவன் சுதந்திரமாக வாழுகின்றானா?

இருவிதச் சாவு

பிறர்க்குத் துராகச் செயல்களைச் செய்யும் சில துரோகிகள் தம்மத்தாமே நொந்து உடன் இறந்து போகின்றார்கள். பல துரோகிகள் அப்படி இறப்பதில்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் நாளாந்தம் இறப்பதற்காக!

நல்ல சாத்திரம்

திடசித்த புத்தியும், எதையும் தாங்கும் நல் மனமும், விடாது முயலும் பேராற்றலும் உனக்கு உண்டா? உண்டானால் உனது வாழ்வு வெற்றி என்பதை நீ அறிந்துகொள்.

நடுகல் வழிபாடு

யர் இவ்வூர்த் தொறுக் கொண்டனான்று பட்டார்".

நடுகல்பற்றிய ஆய்வு

தமிழ் கல்வெட்டுகளாக சுமார் ஒரு லட்சம் கல்வெட்டுகள் நாட்டிலே இருக்கின்றன. அவைகளிற் படி எடுத்திருப்பவை ஏறத்தாழ 25,000 கல்வெட்டுகள் அச்சாக வெளிவந்து இருப்பன சுமார் 5,000 ஆனால் அவைகளிற் சிலநூறு தான் நடுகற்கள் பற்றிய கல்வெட்டுக்களாக இருக்கும்.

பெரும்பாலும் கோயிற்கல்வெட்டுக்களே முன்பு படி எடுக்கப்பட்டன. காட்டுமடுகளிலும், மலைச்சாரங்களிலும், புதர்களிடையிலும் மறைந்துகிடக்கும் நடுகற்கள் கவனிப்பாற்றுக் கிடக்கின்றன. இன்று நடுகற்களைக் காணவேண்டும் என்ற ஆர்வம் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது.

1971 ஆம் ஆண்டு வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செங்கம் பகுதியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நடுகற்களைத் தமிழக அரசின் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை கண்டுபிடித்து எடுத்து ஆய்ந்துவருகின்றது. 1973 பிப்ரவரி மாதம் இத்துறையினர் நடுகற்களைப்பற்றிய ஒரு கருத்தரங்கியும் பொருட்காட்சியினையும் நடத்தினர்.

தனியாக நடுகற்களைக் கண்டு ஆய்ந்து வருபவர்களிற் தருமபுரி மாவட்டம் கடத்துப் புலவர் புது. போ. வேங்கடராமன் அவர்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். அரும் பொருட் சாலைகளில் நடுகற்களுக்கென்றே தனிப் பகுதி அமைத்துத் தராதது ஆய்வு நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணமுடைய நடுகற்களை ஆராயும் ஆர்வமும் பெருகி வரும் இப்பொழுது அதபற்றிய சில குறிப்புக்களைத் தான் இக்கட்டுரை சிந்திக்கின்றது.

பெயர் பொருத்துமா?

பாராட்டத்தக்க நல்ல பண்புகளைப் பெற்ற ஒருவர் இறந்தபின் அவர் நினைவாக நடுகல்வை "நடுகல்" என்று முன்னோர் வழங்கினர்.

"யரலுடை மருங்கின் பதுக்கை சேர்த்தி மரல்வகுத்துத் தொதுத் செய்பூங்கண்ணியொடு அணிமயிற் பிழரிட்டிப் பெயர் பொறித்து இனிநட்டனரே கல்வழி"

என்பது உறையூர் இளம்பொன் வாணிகனார் கூறிய "நட்டகல்"-நடுகல்-என்பது நல்ல சொல்லே. ஆனால் பிற காலத்தில் கோபுரங்களிலும், தூண்களிலும், மலைச்சாரலிலும், குகைகளிலும் பொறித்த சிற்பங்களை எவ்வாறு நடுகல் என்பது?

பேராளில் வீரமரணம் எய்திய வீரர்க்கு மட்டும் கல் நடுவதில்லை. கடவுள் கோயில் கட்டியவருக்கும், கால்வாய் வெட்டியவருக்கும் வட்டக்கிவிருந்து உயிரிட்டுவருக்கும், சல்லேகனை வீரதமிழ்ந்து உயிரிந்த சமணச்சான்றோருக்கும், பெண்டிருக்கும், நற்காரியத்தின் பொருட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களுக்கும், நரபதியாக வெட்டுண்டவருக்கும், உட்கட்டை ஏறிய உத்தம மாதர்களுக்கும் நினைவுக் கற்கள் இருக்கின்றன.

எனவே "நடுகல்", 'வீரக்கல்' என்று இவைகளை அழைப்பதை விடுத்து (கற்களின் வகையும் தொகையும்

"காடுமேடுகளிலும் மலைச்சாரங்களிலும் புதர்களிடையிலும் மறைந்து கிடக்கும் நடுகற்கள் கவனிப்பாற்றுக் கிடக்கின்றன. இன்று நடுகற்களைக் காணவேண்டும் என்ற ஆர்வம் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது.

பங்கிய காரணத்தால் "நினைவுகல்" என்று அழைக்கலாமோ என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. ஆராய்ச்சிச்சான்றோர்கள் இது குறித்து ஆய்வார்களாக.

தொல்காப்பியனார் குறிப்பு
நடுகல் நாட்டிக் கோயில் கட்டும் முறையைத் தொல்காப்பியர் மிகத் தெளிவாக முறைப்படுத்தியுள்ளார். "காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல் சீர்த்தகு சிறப்பில் பெரும்படை வாழ்த்தலென்று இருமுன்று மரபிற் கல்"

என்ற பகுதியில் இது விளங்கும். தொல்காப்பியர் காலம் கி. மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டின் பது அறிஞர் துணிபு. தொல்காப்பியர் இலக்கியங்கண்டு இலக்கணம் இயம்புகின்றார். ஆயின் நடுகல் நாட்டும் மரபு எத்துணைத் தொன்மையுடையது என்பது இதனை புலப்படும். தொல்காப்பியனார் கூறும் நடுகல் வில் எழுத்திற்குத் தா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

சங்ககால நடுகல்

நீண்டு உயர்ந்த பெரிய கற்களையே (நெடுநிலை நடுகல்) நடுகல்வாக நாட்டனர். அவை பாறப்பதற்கு யானைப்போன்ற காட்சியளிக்கும். அதன் நிழலில் மக்கள் தங்குவர். முன்னால் கோயம், வேல் ஊன்றப் பட்டிருக்கும். கல்வில் வீரனது பெருமையையும் பெயரையும் பொறித்திருப்பர். மயில் சாத்தும் வழக்கமும் உண்டு.

நாள்தோறும் அதிகாலை யில் நீராட்டி வாசனைப்புகை காட்டி நெய்விளக்கு ஏற்று வாரர்கள், கரந்தைப் பூவையும், பண்ணிலையிற் தொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப் பூவையும், மரல் பூவையும் பிளந்த செம்மையான கண்ணியையும் சூட்டி மகிழ்வர். நெல்லொடு பூவைக் கலந்து தூவி வழிபடுவர். ஆட்டுக்கட்காக் கள் வெட்டிப் பலிதருவர். கள்ளைச் சிறு கலங்களில் ஊற்றிப் படைப்பார்கள்.

முன்னோர் கற்களைப் பெண்களும் வணங்குவர். இறந்த கணவனின் கல்லைக் கைம்மை நோன்புடைய மனைவி வணங்குவார். வழிச்செல்வோர் நடுகலை வழிபடுவர். மறைபெய்து குளிர்ச்சியாகி வழிச்செலவிற்கு இன்பம் தரும் என்று நம்பினர். நடுகலைவிட வேறு சிறந்த தெய்வமில்லை என்பது மக்கள் துணிபு. போரிற் புண்பட்ட வீரர்க்கும் வேந்தர்க்கும் பொதுவாக இருந்தது. போரிற் புண்பட்டவீரர்கள் நடுகல்விடத்து வந்து புண்ணைக் கிழித்துக் கொண்டு இறந்துபடுவதும் உண்டு.

அகநானூற்றுக் குறிப்பு

இரண்ட அகநானூற்றுப் பாடல்கள் நம்மை ஸ்பந்திப்ப ஆழ்த்து கின்றன. சங்க காலத்து விளங்கிய தொன்மையான நடுகற்களை அவை படம்பிடித்த நமக்குக் காட்டுகின்றன.

ஒரு நடுகல்வில் எழுத்து இருந்தது. வீரர்கள் தங்கள் அம்புகளை அதில் தேய்த்துக் கூர்மையாக்கினார்கள். எழுத்துக்கள் அழிந்தன. கல்லும் தேய்ந்தது. வழிச்செல்வோர் அவ்வெழுத்துக்களைப் படிக்க முடியவில்லை. உள்ள எழுத்து வேறுகக்காட்சியளிக்கின்றது.

"கடுங்கண் மறவர் பகழி மாயத்தென மருங்குல் நுணுகிய போழிற் நடுகல் பெயரியம் படரத் தோன்றிமுயில் எழுத்து இயையுடன் நோக்கல் செல்லாது அசைவுடன் ஆறுசெல் மயலர் விட்டனர் கழியும்"

இன்னொரு சிற்றூரில் நடுகற்கள் பல இருந்தன. அதரிடை நாட்டது அல்லவா? அங்கு உப்பு வணிகரின் வண்டிகள் வருகின்றன. அவற்றின் சக்கரங்கள் பட்டு அழிந்தன. இங்கும் அதே காட்சி.

"பேருராதனம் புலவர்", கல்வெட்டிற்குர், புலவர் செ. இராச அவர்கள் சி. எஸ். ஐ. உயர்நிலைப்பள்ளி, ஈரோடு - 638001, (தென் இந்தியா)

"மரங்கோள் உமண்கண் பேரும் பரபிற் புந்தலை சிதைந்த வந்தலை நடுகல் கண்ணி வாடிய மண்ணு மருங்குல் கூர்உளி சூயின்ற கோடுமாய் எழுத்தல் லாறுசெல் வம்பலர் வறுமையம் படுக்கும் கன்பொரி கவலை கானம்"

அம்புகளைத் தேய்க்கும் அளவிற்குப் பழமையானதாகவும் வண்டிசெல் வழியைத் தடுக்கும் அளவிற்கும் மிகுதியானதாகவும் நடுகற்கள் இந்நடமை இதனை புலப்படுகின்றது.

பாலைமீல்தான் இருந்ததா?

நடுகற்கள் பெரும்பாலும் சிற்றூர்களின் சிறுவழியில், இடுகாட்டில் நெய்விழ நிழலில், கல் சூழ்ந்த பதுக்கையிடங்களில் இருந்தன என்று கூறப்பட்டாலும் இடைக்கூம் (சங்கப்பாடல்களின்) குறிப்புக்களின்மூலம் அவை பெரும்பாலும் பாலை நிலத்திற்குள் இருந்தனவோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. நடுகற்கள் உள்ள இடங்களைக் கண்டுபிடிக்கும், அருமுனை, சிறுவழி, அரிநண்கூவல், அங்குடிச் சேறார், வன்புலச் சேறார், போக்காறுகவலையபலவநாறு அரும்சரம், இடம்பிறர் கொள்ளாச்சிறுவழி" என்று சங்ககால இலக்கியப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. பெருங்கதை போன்ற பிற்கால இலக்கியங்களும் இதனையே கூறுகின்றன.

நடுகற்களைக் குறிக்கும் இடங்களின் வருணனை ஏன் பெரும்பாலும் பாலை நிலமாகக் கூறப்படுகின்றன என்பதை அறிஞர்கள் ஆய்வார்களாக.

இடைக்கால நடுகல் (நில வழக்கங்கள்)

ஒரு புலவர் நடுகலை 'நடுகல்' (நடுங்கல்) என்று குறிக்கின்றார். நச்சினூர்க்கினியர், தொல்காப்பியர் காட்சி முதலியவனாகக் கூறுவனவற்றைக் கல்லை ஆராய்ந்து காண்பது, நாட்டின் கவலை விரனைக் காண்பது என இரண்டிரண்டாகிப்பணவிர துறையாக்குவர். இது அவர் காலத்திலிருந்த வழக்கத்தைக்காட்டுகின்றது.

கல் தேடும் பொழுது தெய்வத்தை உடம்பிலே நிறுத்தித் தேடுவர். கல்லை எடுக்கும்பொழுது அதன்மீது பெய்து, கள் தெளித்துப் பூத்தாவீ, மாலைமீட்டுத்துடியினை ஒலித்து எடுப்பர். அப்போது மணிகள் ஒலிக்கும். நறும் புலகையூட்டிச் சந்தனமும் பூசுவர். கல்விற்கு ஆட்டிய நரை வான் நீரினும் தூய தென்று தாமும் ஆடுவர். வீரன் மனம்குளிரக் குளத்தின் உள்ளும் கல்லை இடுவர். வீரர்களுள் சுற்றத்தினரும் இருப்பர். பாணர், சுத்தர் புடைசூழ நெடுந்தாரம் கல்தேடிச் செல்வதுண்டு.

வண்டியிலேற்றி ஆரவாரத்துடன் கல் கொண்டு வரப்படும். பல வீரர்க்கு ஒரு குகக் கல் நடுவர். பீடம்

கரந்தை (ஆநிசை மீட்டல்)

"கோ விசைய கம்ப பர்மற்று யாண்டு ஆறுவது கொங்கத் தெழுமாததுர் இருந்து வாழும் சாகாடச் சிறறன் மீகொன்றை நாட்டு ப்புளியூர் ஏறுமை கொன்று ஞான்று பூசல்லோடி மேல் வேணாட்டு மணி க்கல் கடலூரில் முட்டிள குமைத் தொறு மீட்டுப் பட்டாள் சாகாடச் சிறறன்".

வஞ்சி (பகைவர்மேல் செல்வது)

"மாந்த பருமற்குப் பதினென்றவது கொங்கனி அரைசரு படை ஓடு சிறி கங்கரைசரு சங்க மங்கலத் தெறிந்தருன்று சிறி கங்கரைசரு சேவகரு விசைய கொற்ற லையாரு எறிந்து பட்ட கல்".

காஞ்சி (வரும் பகையை எதிர்த்து நிற்கல்)

"கோ விசை பகீந்திரபரு மற்கு முப்பது தொன்பது தாவது வானகோ அரைசரு மரு மக்கள் பொற்றொக்கையார் சருக்குந்த ஊர் போளதை பேற் சக்கரவரு படை வந்தாவ

ன் மகன் எந்தி எறிந்து பட்டாள் கல்".

நொச்சி (தம் கோட்டையைப் பாதுகாத்தல்)

"தென்னாட்டு மேலைக்கருங்காலிப்பாடி சிலகில் சாவேட்டையன் அடியேன் பறையன் புளியனேன் ஊரழியப் போகே னென்று பட்டான்".

உழினை (பகைவர் கோட்டையை வளைத்து அழிப்பது)

"ஸ்ரீபுயவீர வீற்பன் எயில் நாடன் மலைத் தோழன் எயிலெறிந்து பட்ட ஞான்று எயில் நாடர் இட்ட கல்".

தும்பை (இரு பெரும் படையும் எதிர்த் திர்பொருதுவது)

ல்லவதை சிறிமது புஜபலச் சக்கரவர்த்தி பிழ்ப்பன தேவரசர் சுமாயு புத்தியோடும் ராஜார்க்கம் செய்து இருக்க வனவசி நாட்டுத் தண்ட நாயகனாகிய பத்தமரசன் எவ்வாய் தட்சிண கோதாரத்துத் தேவர் (தொடர்ச்சி ஆகும் பக்கம்)

"கலைக்கண்"
தனிப்பிரதி 35 சதம்
கன்னடத்தில் தளலக்குமி புத்தகசாலைமீலும்
யாழ்ப்பாணத்தில்
சண்முகநாதன் புத்தகசாலைமீலும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

கணக்கியல் குறியீடுகள்

இதயம் கனக்கிறது
(3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தமிழ்ச்சொற்றொடரியல் முறையில் கணக்கியல் குறியீடுகள் (MATHEMATICAL SYMBOLS IS THAMIZH SYNTAX)

இரா. கணேசன், B. E. (Hons), M. Sc. (Eng.)

(மின்பொறியியல் விரிவுரையாளர், அழகப்பர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்)

1. கணக்கியல் குறியீடுகள் :

“சில்வகை எழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச் செல்வ முடியிற் செறித்தினது விளக்கித் திப்ப நுட்பஞ் சிறந்தன குத்திரம்”
எனச் சூத்திரம் என்றால், எண் என்பதை நன்னூலார் வரையறை செய்கிறார். இதே வரையறை கணக்கியல் குறியீடுகளுக்கும் பொருந்தும்.

Mathematical symbols constitute a language in which quantities, operations with them, and their relations to each other are represented in abstract terms clearly and concisely.”

எனக் கணக்கியல் குறியீடுகளை Encyclopaedia Britannica (1970) வரையறை செய்வதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கணக்கியல் குறியீடுகள் என்பன கணக்குத் துறைச் சொல் அல்லது சொற்றொகுதிகளைக் குறிக்க வழங்கும் இடகுறிகளாகும்; மிகப்பழைய அச்சிட்ட எண் கணிதவியல் (Arithmetic) நூல்களில் அத்துறைச் சொல் அல்லது சொற்றொகுதிகளின் சுருக்கங்களையோ முதலெழுத்துக்களையோ கணக்கியல் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தி வழங்குகின்றனர்; நாள் செல்லச் செல்ல இச் சுருக்கங்கள் சில குறியீடுகளாகக் குறிக்கப்படலாயின. அவ்வாறு முதன்முதலில் வழக்குவந்த குறியீடு = என்பதாகும். கி. பி. 1557ஆம் ஆண்டிறுள் ரொபர்டு இரிகர்ட்டு (Robert Recorde.) என்பவர் தம் எழுத்து கணிதவியல் (Algebra) = என்ற குறியீட்டை முதன் முதலாகப் பயன்படுத்தினார். “is equal to” என்னும் சொற்றொகுதி பல முறை திரும்பத் திரும்ப வந்ததால் அதனை = எனவும் குறியீட்டால் வழங்க முற்பட்டதாக அவர் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவருக்குப்பின் கணக்கியல் மேலும் மேலும் வளரலாயிற்று. < (Less than) > (greater than) முதலிய குறியீடுகள் வழக்கு பெறலாயின. ஒரே குறியீடு வழங்குவார் தகுதிக்கும் நிலைக்கும் ஏற்ப வெவ்வேறு சொல்லையோ சொற்றொகுதியையோ குறிக்கும் சூழ்நிலைகள் முதலில் உருவாயின. பின்னரே சில கணக்கறிஞர்களின் முயற்சியால் ஒவ்வொரு குறியீடும் குறிக்கும் பொருள் நிலைவு செய்யப்பட்டு உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

2. ஆங்கில மொழியியல் கணக்கியல் குறியீடுகள் :

ஆங்கில மொழியில் இத்தகைய குறியீடுகள் எவ்வாறு வழங்குகின்றன என இனிக் காண்போம். முதலில் மிக அடிப்படையான கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் (+, -, X, ÷) குறியீடுகளை எடுத்துக் கொள்வோம்.

8 + 4 = 12

இதன் ஆங்கிலத்தில் Eight plus four is equal to twelve என்றே படிப்பர். இங்கு “plus” என்னும் சொல்லின் குறியீடாக “+” உம் “is equal to” என்னும் சொற்றொகுதியின் குறியீடாக “=” உம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. என்றாலும் ஆங்கில மொழியின் சொற்றொடரியல் முறையில் எத்தகைய மாற்றமும் இல்லை.

Eight plus four is equal to Twelve என்பது எழுவாய் என்பது பயனிலை என்பது நிறைநிலை (complement)

அதாவது ஆங்கில மொழியில் சொற்றொடரின் முதற் பகுதியாக எழுவாயும் அதனை அடுத்துப் பயனிலையும் அதனை அடுத்து நிறைநிலையோ செயப்படுபொருளையோ வருவது மாறவில்லை. மற்ற எந்தக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தினாலும் இதை வைப்புமுறை மாறுதிருத்தலைக் கிழக்கண்டவற்றால் அறியலாம்.

- 8 - 4 = 4 Eight minus four is equal to four.
- 8 x 4 = 32 Eight multiplied by four is equal to thirtytwo
- 8 ÷ 4 = 2 Eight divided by four is equal to two.
- 8 > 4 Eight is greater than four
- 4 < 8 four is less than eight
- 8 ≠ 4 Eight is not equal to four

3. தமிழ் மொழியில் கணக்கியல் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல் என்ன?

கணக்கியல் குறியீடுகளை அனைத்து நாட்டிலும் ஒன்றெனவே ஏற்றுக்கொள்ளுள்ளதாக அறிகின்றோம். நாமும் அக் குறியீடுகளை அவ்வாறே பயன்படுத்துவதில் தவறேதும் இல்லை; ஆயின் சிக்கல்தான் என்ன?

8 + 4 = 12 என்பதை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இதனைத் தமிழில் எவ்வாறு படிப்பது? “எட்டு கூட்டல் நான்கு சமம் பன்னிரண்டு” என்று படித்தார் ஒரு கல்லூரி மாணவன்.

“எட்டும் நான்கும் பன்னிரண்டு” என ஒரு சிறுவனும் “எட்டுடன் நான்கைக் கூட்டிப் பன்னிரண்டு” என இன்னொரு சிறுவனும் படித்தனர்.

கல்லூரி மாணவரின் கூற்று செயற்கையாக இருத்தலைக் காணலாம். ஆனால், இக்கூற்று எண்களும் குறியீடுகளும் வைக்கப்பட்டுள்ள முறையில் அமைந்திருப்பது புலனாகும். பள்ளிச் சிறுவர்களின் கூற்று இயற்கையாக இருத்தலைக் காணலாம். ஆனால் அவர்கள் கூற்று எண்களும் குறியீடுகளும் வைக்கப்பட்டுள்ள முறையில் அமைந்தில்வாமைகளைக் காணலாம். அவர்கள் கூற்றுப்படி குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி எழுதுவதாயின்,

8 + 4 = 12 என்பது
8, 4 + 12 என அமையும்;

இஃது அனைத்து நாட்டு எழுதுமுறைக்கு மாறாகவிருத்தலைக் காணலாம். இத்தகைய சிக்கலுக்குக் காரணமென்ன? தமிழ் மொழியில் முதலில் எழுவாயும் அதனை அடுத்துச் செயப்படுபொருளும் அதனை அடுத்துப் பயனிலையும் வருவது சொற்றொடரியல் முறை. அனைத்து நாட்டுக் கணக்கியல் குறியீட்டுவைப்பு முறை ஆங்கிலச் சொற்றொடரியல் முறையைத் தழுவி நிற்கிறது. எனவே, எண் குறியீட்டுவைப்பு முறையில் படித்தால் அது தமிழ்ச் சொற்றொடரியல் முறையில் படிக்க அமைகின்றது. ஆகவே, தமிழ்மொழியில் கணக்கியல் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தும்போது, முன்றுவகைக் கட்டுப்பாடுகளை நாம் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்:

1. அனைத்துலகக் குறியீடுகளையே பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.
2. அனைத்துலக எண், குறியீட்டுவைப்பு முறையைப் பின்பற்றுவதல்வேண்டும்.
3. மேற்கண்ட அதே எண், குறியீட்டு வைப்புமுறை தமிழ்ச் சொற்றொடரியல் முறையிலும் பொருந்துதல் வேண்டும்.

சுற்றே நினைத்துப்பார்த்தில் மேற்கண்ட கட்டுப்பாடுகளைக் குட்பட்டுக் கணக்கியல் குறியீடுகளைத் தமிழில் வழங்க முடியும் என்பது புலனாயிற்று. அவற்றை இனிக் காண்போம்:

4. சிக்கலுக்குத் தீர்வு :

8 + 4 = 12 என்பதை எட்டும் நாலும் பன்னிரண்டு எனலாம்; இவ்வாறுதான் இந்தி மொழியிலும் பர்மிய மொழியிலும் வழங்குகின்றனர்.

எட்டுடன் கூடும் நாலும் பன்னிரண்டு எனக் கூறலாம். இஃது “உயிரும் உடம்புமாம் முப்பது முதலே” என்பதுடன் ஒப்புநோக்கத் தக்கது. இங்கு உடன் கூடும் என்பது + குறியீட்டினிடத்தையும் ஆம் என்பது = குறியீட்டினிடத்தையும் பிடிக்கின்றன; என், குறியீட்டு வைப்பு முறையிலும் மாற்றமில்லை; தமிழ்ச் சொற்றொடரியல் முறைக்கும் ஏற்ப அமைகின்றது.

8 - 4 = 4 என்பதை எட்டில் கழியும் நாலாம் நாலு எனலாம். 8 x 4 = 32 என்பதை எட்டைப் பெருக்கும் நாலும் முப்பத்திரண்டு எனலாம்;

எட்டு நாலு முப்பத்திரண்டு என்பது உலக வழக்கு; இஃது “சுரெட்டாண்டு அகவையினுள்”, “சாராண்டு அகவையினுள்” எனவரும் சிலப்பதிகார அடிகளுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கது;

8 ÷ 4 = 2 என்பதை எட்டை வகுக்கும் நாலாம் இரண்டு எனலாம்.

[(8 + 4 + 3 - 2 - 1) x 4] ÷ 3 = 16 என்பதை எட்டுடன் கூடும்

நாலுடன் கூடும் முன்றில் கழியும் இரண்டில் கழியும் ஒன்றைப் பெருக்கும் நாலு வகுக்கும் முற்றும் பதினாறு எனலாம்.

Positive Four என்பதை +4 என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம். இதனை உடன்பாடு எனலாம்.

Negative Four என்பதை -4 என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம். இதனை எதிர்மறை நாலு எனலாம்.

மேலும் சில கணக்கியல் குறியீடுகளை அவற்றைத் தமிழில் வழங்கும் முறைகளும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

- a/b = c aஇன் கீழ் bஆம் c அல்லது bஇல் aஆம் c
- a⁰ = 1 aஇன் சுழிமடி என்பது 1
- a¹ = a aஇன் ஒருமடி என்பது a
- a² = 100 aஇன் இருமடி என்பது நூறு
- a³ = 1000 aஇன் மூம்மடி என்பது ஆயிரம்
- √a = 10 aஇன் இருமடிவேர் என்பது பத்து
- 3√a = 10 aஇன் மூம்மடிவேர் என்பது பத்து

- a = b aக்கு ஈடாம் b
- a ± b aக்கு ஈடன்று b
- a > b aயினும் சிறிது b
- a < b aயினும் பெரிது b
- x < a < y xஇனும் பெரிது a; aயினும் பெரிது y
- a > b aஇனும் சிறிதன்று b
- a < b aயினும் பெரிதன்று b
- a || b aக்கு இணையாம் b
- a ⊥ b aக்குச் செங்குத்தாம் b
- b = Sin C Where C is an angle. b என்பது Sin C அங்கே a என்பதே ஒரு கோணம்.
- a < / b a யினும் சிறிது அல்லது ஈடாம் b
- a < \ b a < கு ஏறத்தாழ ஈடாம் b

a \ b = Ca இடை bஆம் c

இதனை ஆங்கிலத்தில் Difference between a and b is equal to bc a என்பர். இங்கு ஆங்கிலச் சொற்றொடரியல் முறைக்கு ஏற்பக் குறியீட்டு வைப்பு முறை அமையவில்லை, என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

L { f(x) } = ∫[∞] e^{-st} f(x) dx = ∫(x)இன் Laplace மாற்றம் என்பது cஇன் எதிர்மறை ஈடிசையு f(x) dxஆல் பெருக்கிச் சுழியிலிருந்து எண்ணிலவரை தொகுப்புச் செய்வதே கிடைப்பதாகும்.

(தொடர்ச்சி 7ஆம் பக்கம்)

ராபகம்: ஆசிரியன் என்றால் யார்?”

“இப்ப விளங்கிக் கொண்டியா?”

“விளங்காமலென்ன ...

மாணவன் தன் அறிவாற்றலை வெளிக்கொண்டு வருமளவிற்கு குழுவை ஆக்கிக் கொடுப்பவன் தான் ஆசிரியன்..... ஆசிரியன் ஒரு வழிகாட்டி...” பதில் நிதானமாய் சமைகிறது:

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு இதே இடத்தில் இதே பிரச்சனையோடு அறிமுகமான நாலும் பண்டிதர் பரந்தாமனும் இன்னும் அதே இடத்தில் இருந்து பிரியப்போகின்றோம்;

பெட்டிக்களை தூக்கிக் கொண்டு புறப்படுகின்றோம். கையிலுள்ள பெட்டியைவிட இதயம் ஊக்கிறது:

காரணம்—

புதியபுதிய அனுபவங்கள்

இதயத்தை நிறைத்திருக்கின்றன.

பிரிவுணர்வு வலுபெற்று வேதனைபாக—வாயடைத்து—மௌனியாகி நின்றது வந்த பாதையில் திரும்பவும் நடக்கின்றோம்; அதோ ஆசிரிய கலாசாலை கொழும்புத்துறை என்ற பெயர்ப்பலகை..... எங்கே வரவேற்ற அதே பெயர்ப்பலகை... அதே இடத்தில் நின்ற கொண்டிருக்கின்றது. எங்களுக்கு விடைகொடுப்பதற்காக.

(யாவுக் கற்பனை)

நடுகல் வழிபாடு

(5ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பாதாராதகராயி வாமசக்தி தேவரைக் கட்டிப் பிடித்ததில் தொணவத்தியிலிருக்கும் மெறெ காரணிய யாபெய நாயகன் இருச்செய்து ஸ்வாத்தானதை இக்க மருமகன் மதுசெய யாபெயன் கலந்து வீரசாலை எடுப்பித்தான்.

வாகை

(வெற்றிபெறுவது)

வாய்த்தபுகழ் மங்கலத்து வந்தெதிர்ந்த மாற்றலரைச் சாய்த்தமகன் வென்று சயம் பெருக — சீர்த்தபுகழ் நிக்ருவணம் கற்பொறிக்கப் பட்டான் கரையகுலச் சொக்கலெந்த லேவுலெல் தான்.

இக்கற்பொறி இரட்சிப்பான் பாதம் எந்தலை மேலே..

இவ்வாறு எட்டுப் புறத்தினைகட்டு மட்டுமல்ல பல்வேறு துறைகளுக்கும் யானை, கைக்கோளி, வேற்றுப்படைவளனி, செருவிடை வீழ்தல், குதிரை மறம், குதிரை வென்றி, நடுகல் சிற்புகளை இருக்கின்றன. அறிஞர்கள் புறத்திணையை இனி நடுகல் துறைகொண்டு ஆராய்வராசு.

தலைக்கொடை நடுகற்கள்

தெய்வத்திற்குக் காணிக்கையாகத் தம் தலையை அரிந்து கொடுக்கும் வழக்கத்தை சிலப்பதிகாரம், கலிங்கத்துப் பரணி, தக்கையாகப் பரணி, அரிச்சந்திரபுராணம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன.

கம்பவரமன் காலத்து நடுகல் ஒன்று இதனை அழகிய முறையிற் கூறுகின்றது.

(வளரும்)

இரு திசைப் பெயர்கள்

(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
உம்மை = மறுமை. "உம்மை யெரிவாய் நிரயத்து விழுவர் கொல்". (நாலடி. 58)
முன்மை என்பது முன்விடத் தையும் இறந்தகாலத்தையும் உணர்த்தும்.
எ-டு : முன்விடம்-முன்நில், முன்நிறை.
இறந்தகாலம் - முற்காலம் = பழங்காலம். உரை ஒலிவடிவிலும், வரிவடிவிலும் இருக்குமாதலால், முன்னுரை பென்பது காலத்திற்கும், இடத்திற்கும் பொதுவாம்.

வடக்கு தெற்கு என்பன உறவியற் சொற்களாதலாலும் (Relative terms) உத்தரம் என்பது உயர்ச்சி குறிப்பிற் பின்பு தக்கணம் என்பது தாழ்ச்சி குறித்தல் வேண்டுமாதலாலும், தக்கணம் என்பதன் தக்கு என்னும் முதலிலுக்குத் தாழ்வு என்னும் பொருள் தமிழிலும் திராவிட மொழிகளிலும் உயர்ச் சமஸ்கிருதத்தில் அவ்வது மேல்யாரிய மொழியின்மையாலும், உத்தரணம், தக்கணம் என்னும் இரு சொல்லும் தென்சொல்லையாகும்.

முன்மைச் சுட்டாகிய உரை அல்லது ஊகாரச் சுட்டும், இவ்வமை முன்விடத்தையும் இறந்தகாலத்தையும் உணர்த்தும்.
எ-டு :
முன்விடம் :
உதக்கணம் = முன்பார்
உவன் = முன்நிற்பவன்
உங்கண் = முன்விடையான்
இருக்குமிடத்து உப்பால் = முன்விடையான்
இருக்குமிடத்து ஊங்கு = முன்விடையான்
இருக்குமிடத்து ஊங்கண் = முன்விடையான்
இறந்தகாலம் :
ஊங்கு = முன்பு "உணராலுங்கே" (குறந் 297)
ஊங்கண் = முன்பு "ஊங்கணையுரவோன்றன்னை" மணி (21-181)
ஊங்கணோர் = முன்னோர் "தூங்கெயிலெறிந்ததின் னூங்கணோர் நினையின் (புறம் 39)

தக்கு = தாழ்வு; தக்கு அணம் = தக்கணம்.
அவருக்குத் தக்குத் தொண்டை, அவர் தக்கிலே பாடுகிறார், என்னும் வழக்குகளை நோக்குக.
தெ., க. தக்கு (taggu) காலியிற் கதிரவனை வணங்குவதுக்குத் தென்றிசை வலப்புறமாவதால், தக்கணம் என்னும் சொற்கு வலம் அல்லது வலப்புறம் என்னும் பொருள் தான் நிறறு. பண்டைக் காலத்திற்கு நிறுதெய்வ வணக்கத்தாரெல்லாம் கதிரவனையும் வணங்கினர்.
மக்கள் பெரும்பாலும் வலக்கையாலேயே வினைசெய்வதால், இடக்கையினும் வலக்கை வலியதாயிற்று. அதனாலேயே அது வலக்கையென்பப்பட்டது.
வலம் = வலிமை, வெற்றி. இடைதல் = பின்வாங்குதல், தோற்றல். இடை-இடம்.
தக்கணம் என்னும் தென் சொல் வட மொழியில் தக்ஷிண என்று திரியும்.
தக்ஷிண = 1. தெற்கு
2. வலப்பக்கம்
புரதக்ஷிண = வலம்வருகை Dakshina..... n. (declined as a pron. When denoting relative position [right or 'southern']) able, clever, dexterous, Pan. i 34... i right (not left), RV.; AV.; VS.&c... South; southern (as being on the right side of a person looking eastward,) situated to the south, turned or directed southward AV.; VS.; &c..."-P.465.
என்று மானியர் வில்லியம்சு சமஸ்கிருதம்-ஆங்கில அரை முதலி குறித்தல் காண்க.
வடமொழியாளர் தக்ஷிண என்பதன் தென்சொல் மூலத்தை மறைத்தல்வேண்டி தக்ஷு என்பதை அசுமூலமாகக் காட்டி. to be able or strong என்று பொருள் கூறுவர். அது தகு என்னும் தென் சொல் கல்வின் திரிபாயிருக்கலாம்.

முன்மை பின்மைக் கருத்துக்கள் காலமும், இடமும் பற்றி ஒன்றோடொன்று மயங்குவதாலும் சொல்லுவான் குறிப்பிற் சேர்ப்புச் சொற்கள் முரண்பட்ட கருத்துக்களை யுணர்த்துவதாலும், முன்மைச்சுட்டு இங்ஙனம் பல்வேறு கருத்துக்களை யுணர்த்திற்றென்க. இதை மேல் என்னுஞ் சொல்லாட்சியாலும் உணரலாம்.
மேல் = 1. உயர்ச்சி. எ-டு :
மேலுதடு, மேலுலகம்.
2. முன்மை. எ-டு :
மேற் சென்றான்.
3. இறப்பு. எ-டு :
மேலுத்தவம், மேலுன்
4. எதிர்வு. எ-டு :
மேலேக்கு, மேல்கிளைவு.
இறப்பு என்பது காலமுன்னும், எதிர்வு என்பது காலப்பின்னும், ஆம்.

தக்ஷிண என்பது இலத்தீனத்தில் dexter என்று திரியும்.
dexter, a. right, on the right hand, on the right side.
dextera (dextra), n. the right hand.
dexterity, n. Manual or mental adroitness, skill, neatness of handling; righthandedness, using of right hand.

'கலைக்கண்' மாதப் பத்திரிகை

இதனை ஊக்குவிப்பது உங்கள் கடமையாகும்
தனிப்பிரதி சதம் 35

ஆண்டுச் சந்தா - ரூபா 5-50
ஆறுமாத சந்தா - ரூபா 3-00

தபாற் செலவு உட்பட

குமரிநாட்டில் தோன்றிய தமிழே வடக்கில் திராவிடமாகத் திரிந்து, பின்னர் வடமேற்கில் ஆரியமாக மாறியிருப்பதனாலும் ஆரியச் சுட்டுச் சொட்கற்கு முலமான முச்சுட்டொலியும் (எழுத்தும்) தமிழிலேயே இன்றும் திரியாது வழங்குவதனாலும் தமிழ்ச் சுட்டெழுத்துக்கள் சமஸ்கிருதத்திற்கு முந்தியவை யென்றும், this என்பதன் இச்சம் அண்மைச் சுட்டும் that என்பதன் அகரம் சேய்மைச் சுட்டும் ஆகுமென்றும் காட்டுவெனார் கூறியிருப்பதனாலும் உரைச்சுட்டை அடியாக்கொண்ட உத்தரம் என்னும் சொல்லும், தக்கு என்பதை முதலிலாவதாகக் கொண்ட தக்கணம் என்னும் சொல்லும், தென் சொல்லையென்று தெளிக.

ஆங்கிலப் புலமை

(2ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)
காலத்தில் அலெக்சாண்டர் போப் என்னும் அருங்கவிஞரின் துள்ளிப் பாயும் வேகத்தில் வளர்வதாயிற்று. டிஹைடனின் செய்யுட்படைப்பை முப்பெரும் பிரிவுகளில் அடக்குவர். அவை அங்கதப்பிரிவு, கொள்கைச் சார்புப்பிரிவு, நீதிக்கதைப் பாடற்பிரிவு என்பனவாம். அங்கதப்பாடல்கள் அரசியற் சார்பில் கையாண்டிப்போக்கில் அமைந்தவாகும்.
டிஹைடன் தமது ஐம்பதாம் ஆண்டுப் பராயத்தில் 1681ஆம் ஆண்டிற் பாடிய அப்சலோம் ஆச்சிரொடெல் என்னும் கையாண்டிப்பாடல் அவருக்குப் பெரும் புகழைக் கொடுத்தது. அச் செய்யுள் மைப்பில் வேறொன்றும் செய்யுள் பாடவில்லை என்று ஆய்வாளர் கருத்கிறார்கள். அது சவ்ரிஸ்பரிப் பிரபுவைத் தாக்கிப் பாடியதாகும். சவ்ரிஸ்பரி என்பார் புரட்டல் தான் மதப்பற்றுள்ள மன்னரை பட்டத்துக்குரியவர் என்று கிளர்ச்சி செய்தவர் கூட்டத்துத் தலைவராவர். அதனால் அவர் கைதுசெய்யப்பட்டார். சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அவரை நீதிமன்றத்தில் விசாரிப்பதற்கு முதலவராக டிஹைடன் தமது கையாண்டிப்பாடலை வெளியிட்டார்.

டிஹைடன் பைபிள் கதைகளைத் தழுவித் தம் பாடலை யாத்தள்ளார். அப்சலோம் என்பவர் டேவிட் மன்னனுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்த வரலாறு பைபிளில் உள்ளது. அதைத் தழுவி யடிஹைடன் இரண்டாம் சார்ள்ஸ் மன்னனை டேவிட் மன்னனாகவும் மேம்த் கோமகனை அப்சலோம் எனவும் சவ்ரிஸ்பரிப் பிரபுவை அச்சிரொடெல் எனவும் லண்டன் நகரை பெறுசலம்நகர் என வுங்கொண்டு தம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.
டிஹைடன் தமது கையாண்டிப் புகழில் பழியாங்கும் நோக்கம் இல்லை என்றும் அந்தகைய நோக்கம் அதில் இருத்தலாகாது எனவும் கருதுமெனினார். இத்தகைய கையாண்டிப் பாடலைத் தொடர்ந்து டிஹைடன் வேறு பல செய்யுள்களைச் செய்துள்ளார். அவை அப்சலோம், அச்சிரொடெல் போல அமைபவல்லவை என்றே கூறத்தலவேண்டும். கொள்கைச்சார்புப் பாடல் வரிசையில் நிறைவேயே வெயிசி, பாந்தர் முதலிய கவிக்கள் சிறந்தவராகும். அவை தர்க்கரீதியில் தம் கொள்கையை நிலைநாட்டுவ

கணக்கியல் குறியீடுகள்

(தொடர்ச்சி 6ஆம் பக்கம்)

முடிவுரை :
அனைத்துலகக் குறியீடுகளை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அனைத்துலக எண் குறியீட்டு வைப்பு முறையைப் பின்பற்றினாலும் அவற்றைத் தமிழ்ச் சொற்றொடரியல் முறைக்கு ஏற்ப வழங்க முடியும் என இதுகாறும் கண்டோம். ஒரே வழி அவ்வாறு இயல்வதில்லை. காட்டாக xcy என்பதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். E என்பது "is a member of" என்னும் சொற்றொடரியல் குறியீடு. எனவே, xcy என்பதை x is a member of y என ஆங்கிலத்தில் படிப்பர். x, y இன் உறுப்பு என்றே இக்களைத் தமிழில் படிக்க நேரும். அதற்காக தமிழில் X Y E என வேண்டியே வேண்டியே. X E Y என்றே தமிழிலும் எழுதுவோம். ஆனால் xy இன் உறுப்பு என்ற தமிழில் படிப்போம். இதில் நான்கு தக்கணம் என்று ஆங்கிலமொழியிற்கூட இத்தகைய குறை சிலவிடங்களில் உள்ளது. என்பது "Follows from" என்னும் சொற்றொடரியல் குறியீடு pq என்பதை q follows from p என்று படிப்பதில்லை. q follows from p என்றே படிக்கின்றனர்.
மேலெழுந்தவாறாக நோக்கும்போது, கணக்கு, அறியியல்களைத் தமிழில் எழுதத் தமிழிலக்கணம் இடமாக நிற்பதுபோல் தோன்றும். ஆனால் ஆழ்ந்து ஆராய்வேராமாயின் தமிழிலக்கணம் நமக்கு வழிகாட்டும் சுடர்விளக்காக நிற்பது புலனாகும்.

கவிஞர் கம்பதாஸன்

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
உதிர்ந்த மலர் பற்றி கம்பதாஸன் அடியைப் புதுமாகப் பாடியுள்ளார்.

கம்பதாஸன் இலக்கிய உலகில் சிரஞ்சீவியாக வாழ்வதற்கு இந்த ஒரு கவிதை போதுமே. கவிதையைக் காண்போம்.
முன்னுரைச் சிறு கொடியின் - கனவாய்
முண்டு சிரித்த மலர் - கள்ளெனும் பொக்கிஷத்தால்
கர்வம் அடைந்த மலர். - விம்மியே
பனித்துளி மணி குடித் -
—தென்றலின்
பாட்டினக் கேட்ட மலர்
கனிந்துள விண்ண தள்தீழ் -
—மெளனக்
கல்வியைக் கற்ற மலர்
அந்தி சிவப் பிழையும் -
—விண்மீன்

அழகின் விழிப் பிழையும்
சிந்தையிற் கொண்ட மலர் -
—மணமே
செய்து நினைத்த மலர்
விந்துநீட்டுக்கு தையோ—உச்சி
வெய்யிற் கடலை மிலே
வாழ்வின் விருப்பங்களை -
—மண்ணிலே
வரைத் துளதோ வண்டி
கம்பதாஸன் வாழ்வே
ஒரு விநோத காவியம். சந்தோஷம், சஞ்சலங்களும் அவருடைய வாழ்வின் பாதை நெடுகிலும் தொடர்ந்தன.

கம்பதாஸனின் குடும்ப வாழ்க்கை தோல்வியையே தழுவிக்கொண்டது.
அவர் இரண்டு பெண்களைத் திருமணம் செய்தார். அவர்கள் மூலமாக கவிஞருக்கு மக்களும் உண்டு. ஆனால்?

தற்குப் பாடிய சாதிரியம் மிகுள்ள பாடல்களாகும்.
நீதிக்கதைப் பாடல்கள் டிஹைடனின் சோதனைகள் மறைந்த வயோதிக காலத்தில் கோயுற்ற வேள்களிலும் பாடப்பட்டனவாகும். எனினும் செய்யுள்மூலம் கதை சொன்ன பாவலர்கள் டிஹைடன் தலையாயவர் எனக் கணிக்கப்பெறுகின்றார்.
டிஹைடனின் காலத்து மகோன்னத சிகழ்ச்சிகளுள் உரைநடையின் பற்றும் ஒன்றாகும். டிஹைடனின் காலத்தி லிருந்தே ஆங்கில உரைநடை தற்கால வடிவத்தையும், அழகையும், அமைத்யையும் பெறுகின்றது. டிஹைடன் வசனநடை கைவந்த எழுத்தாளனாய் இருந்தமையோடு, வீமர்சனம் எனப்பெயர் நூலாய்வுத் துறையிலும் ஈடுபட்டு அதில் முன்னோடியாயும் அதன் தந்தையாயும் இருந்தார் என்பார்.

அவர்கள் - மனைவியர், மக்கள் எங்கோ கம்பதாஸன் எங்கோ.
கம்பதாஸன் தனது வாழ்வை இலக்கியத்திற்கே அர்ப்பணித்தார்.
அவருடைய வாழ்வோடு இரண்டறக்கலந்த இன்னுமொரு பழக்கம்—
மது அருந்தவது.
ஆம் அவர் ஒரு பெரிய குடிக்காரன். புகிரங்க இடங்களில் குடித்து கலாட்டா செய்து கம்பதாஸன் கைது செய்யப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் பல, மிகப்பல.
இங்கிலீஸ் கவிஞர் ரோர்ட் பைரன்— இலக்கிய மனதை ஒல்கார் வைத்தவர்க்கும் தந்த நாவல் மனதை சரத் சந்திரர் போன்ற புத்தெற்ற எழுத்தாளர்களின் தனி வாழ்க்கை போலவே கம்பதாஸன் வாழ்வும் சுட்டுப் பாடற்று— தாறு கட்டுப்போனது.
இப்பிழை—
அவரின் கவிதைகள் சிரஞ்சீவித்துவம் பெற்றவை. அவை என்ன தமிழ்த் தாயின் கழுத்திலே அணி வீக்கப்பட்ட வைர மாலை.
உண்மையான கவிஞர் கம்பதாஸனுடைய இறுதிக்காலம் சோக மயமானது.
தமிழ்த்தாயை அழகு படுத்திய கம்பதாஸன் வாழ்க்கையைப் புகழுவதில் சிதறுண்டி போனது.
புகழிலே மின்ன கம்பதாஸன் சென்னையின் எங்கோ ஒரு முழையிலே தமிழக அரசு ஏழைக் கலைஞர்களுக்குக் கொடுத்த 100 ரூபா பணத்தை மாதா மாதம் பெற்று "எங்கள் ஆசை இன்பப்பாறில் உண்டோ இடம்" என்று தானே முன்பு படைத்த "பிச்சைக்காரன்" கவிதைக்குத் தானே ஒரு உதாரணமாகித் திரிந்தார்.
சில வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் எழுதிய "பிரேம தியானம்" என்ற நூலைக் கவிஞர் கம்பதாஸனுக்குக் அர்ப்பணித்தேன். அர்ப்பண உரையின் இறுதிப் பகுதியில்
"இன்று வறுமையோடு சென்னையிலே போராடிக்கொண்டிருக்கிற உண்மைக் கலைஞனை (கம்பதாஸனை) கௌரவிக்க தமிழிலக்கிய உலகம் முன்வர வேண்டுமென பணிவன்போடு வேண்டுகிறேன்." என்று எழுதியிருந்தேன்.
இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கம்பதாஸன் என்ற கவிஞர் சன் காலமாவாரென்று நான்கருதவே இல்லை.
அவர் சாகும்போது வயது 57.
ஆனால் அவர் படைப்புக்கள்—
அவை அழியாமல் பெற்றவை—தமிழைப் போல, வாழ்க! கம்பதாஸன் நாமம். வெவ்வேறு அவர்தம் கீர்த்தி.

திருக்குறள் விரிவுரை நாட்டியத்திற்கு ஒரு நங்கை கத்தோலிக்க வனிதையின் நிகரற்ற நாட்டிய அரங்கேற்றம்

பி. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி
மயிலாப்பூர், சென்னை.

திருக்குறள் முதலதீகரம் கடவுள் வாழ்த்து

1. அகரமுதல எழுத் தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு

உலகில் நாம் எந்த மொழியை எடுத்துக் கொண்ட போதிலும் முதல் எழுத்து "அ" என்ற எழுத்து தாகவே அமையும். அது போலவே உயிர்களைக் கொண்ட இவ்வுலகம் இறைவனை முதலாக உடையது. வடிவில் மட்டுமல்ல ஒலியும் கூட. முதல் எழுத்து "அ" என்றே வரும் எழுத்துக்கள் அனைவற்றிலும் "அ" கலந்து வரும்.

உதாரணமாக ப+அ=ப; ச+அ=ச; இவ்வாறே ஏனைய எழுத்துக்களுமாகும்.

ஓம் என்ற பிரணவமானது அ, உ, ம தன்னுள் கொண்டுள்ளது. ஒரு பெரியார் ஓர் அழகான உதாரணம் தந்தார் அகரத்தைப் பற்றி. அது பின்வருமாறு: "அ" எழுத்தைச் சரிபாதியாக வெட்டுங்கள்.

—அ—மேற்பாதிவடிவம் "வ" ஆகவும் கீழ்ப்பாதி வ அதாவது ம தலைகீழாகவும் தோன்றும். மேல்பாதி "வ"வை வலது கோடியில் வெட்டினால் உ என்றும் 1 என்றும் காட்சி தரும். இம்மூன்று அ, உ, ம ஒன்றாகும் "ஓம்" என்ற ஒலி ஒலிக்கும். இதனை நோக்க அகர முதல ஒலி எல்லாம் என்று கூறுவதும் பொருந்தும்.

அகரத்தில் 1, உ, ம என்ற மூன்று துண்டுகளும் கடவுள், உயிர், மாயை என்றாகின்றன.

"1" தனிக்கோடாகிய இறைவன் உயிர் தன்னை வந்து அடையட்டும் எனக் கருணை மீதர்ந்து உயிர் முன்வந்து நிற்கிறான்.

"உ" என்ற உயிர் இறைவனைச் சேர்த்துடியாய் துடித்து அவன் பக்கம் நீண்டு செல்லுகிறது.

"ம" என்ற மயக்கம் அல்லது மாயையானது உயிரை முழுவதையும் சர்த்துக் கொண்டு இறைவனைச் சேரவொட்டாமற் தடுத்து தலைகீழாகத் தொங்கி "ம" இவ்வுலகுக்கு இழுக்கிறது. உயிரானது, மாயையையும் வெல்ல முடியாமல் இறைவனையும் அடைய முடியாமல் நடுவில் அல்லலுற்று வருந்திச் கொண்டிருக்கிறது.

முடிவாக முதற் குறளி விருந்து நாம் அறிய வேண்டு வன:

உலகம் இறைவனை முதலாக உடையது. என்று சொன்னதிலிருந்து உயிரையும் இரண்டாவதாகவும் மயக்கம் அல்லது மாயையை முன்னுதராதவோ உடையது.

2. கற்றதனாலய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றுள் தொழாஅர் எனின். தாயநீண்ட அறிவினையுடைய இறைவனை வணங்கா விடில் நாம் கற்றதனால் ஆகும் பயன் எதுவே இல்லை.

(தேடரும்)

சென்ற 13-1-74 ஞாயிற்றுக்கிழமை யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற செல்வி ஜெயக்குமாரி மரிய நாயகத்தின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம், யாழ்ப்பாணக் கலாசிகரர்களைப் பலவிதத்திலும் பிரமிக்கச் செய்துள்ளது. நண்கலைகளுக்கு மத, மொழி, இன வேறுபாடுகள் இருக்காது என்பதை இக்கத்தோலிக்க ஆடல் அழகி சற்றும் ஐயப்பாடின்றி நிருபித்துக் காட்டிவிட்டார். ஓர் பிரபல கத்தோலிக்க குடும்பத்தில் பிறந்து, இளம் பிராயத்தில் முழுக் கிறிஸ்தவச் சூழ்நிலையிலேயே வளர்ந்தாலும், இயற்கையான ஞானமும், கலையார்வமும் கொண்டிருந்த படியால் இப்பரதக் கலையை முறையாகக் கற்றது மன்றி, ஒரு மேதையாகவும் திகழ்வாரென்பதை அன்றைய நாட்டிய அரங்கேற்றத்தில் நன்கு காட்டியுள்ளார். ஏழு வருடம் கலாசேஷித்திரத்தில் படித்து, பட்டம் பெற்று மேற்படிப்பு (Post-Graduate) பயிற்சியும் பெற்று, தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லையென்பதைப் பலரும் உணரக்கூடிய முறையில் அன்று அவரது நிகழ்ச்சி அமைந்திருந்தது.

இது மட்டுமா! இது வரை காலமும் இலங்கையில் எவருமே இறங்காத தனி யாத துறையிலே இறங்கி, அதில் அமோக வெற்றியும் சட்டியுள்ளார். அதாவது நட்டுவாங்கத்தை இரண்டு வருடங்களாக, சென்னை மாநகரில் புகழ்

செல்வி ஜெயகுமாரி அரியநாயகம் அவர்கள்

பெற்ற தண்டாயுதபாணிப் பிள்ளையின் பிரதம சிஷ்யனான திருக்கோசரணம் B, கல்யாண சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களிடம் கற்றுள்ளார்.

திருமதி குக்மணி அருண் டேல் தயாரித்துள்ள பல நாட்டிய நாடக நிகழ்ச்சிகளிலும் விசேஷ பங்கெடுத்துள்ளார். அவரது கோஷ்டியினருடன் இந்தியாவின் பிரதான நகரங்களில் பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டார். முக்கியமாக ராமாயண நாட்டிய நாடகத்தில் மிகவும் கடினமான பாகமாகிய ரூப் பனைகப் பாத்திரத்தைத் தாங்கி எல்லோருடைய நற்புகழ்ச்சியையும் பெற்றார். அதனால் சென்னை, ஹைதராபாத் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிடம் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளார்.

அன்றைய அரங்கேற்றத்தில் கலாசேஷித்திராவின் சம்பிரதாயம் பிறழாது மிகவும் உயர்தரமான சாஸ்திரோத்தமான நாட்டியத்தை ஆடிக் காண்பித்தார். மேடை உலங்காரமும், மற்றும் ஒழுங்குக்கும் மிகவும் பண்பாடோடு அமையப் பெற்றிருந்தன.

பேரூள் திரு. வ. தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள், செல்வி ஜெயக்குமார்க்கு ஆசிரி, நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்துவைத்தார். அத்துடன் மேடையில் கிறிஸ்து நாதரின்கிலையும், தில்லைக்கத்தனின் திருவுருவமும் காட்சியளிக்க, செல்வி ஜெயக்குமாரி இரண்டாம்முன் விழுந்து வணங்கி ஆரம்பித்தது, வருங்கால இலங்கையின் தேசிய ஒருமைப் பாட்டிற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக இருந்தது.

அவரது உடையலங்காரம் இதுவரைகாலம் நாம் காணாத புதுப் பொலிவுடன் காணப்பட்டது; சுத்த நிருத்தத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

நிகழ்ச்சி, அதன் பின்னர் ஆடிய சப்தம் ரசிகர்களை மெய்ம் மறக்கச் செய்தது. அதற்கடுத்த சங்கராபரண வர்ணம் அன்று சிகரமாய் அமைந்தது மாத்திரமன்றி அவருடைய ஆழமான ஞானத்தையும் வெளிப்படுத்தியது.

அவருடைய கற்பனாசக்தி, தாள வய ஞான வளம், நேர்மை யுள்ளம், கலைத்துவம், தெய்வீக பக்தி, நாட்டியத்திற்கேற்ற உடல் வலப்பு, சாதுரியம், அடக்கம், பாவம் நிறைந்த முகலட்சணம், எல்லாம் ஒருங்கூடி இலங்கையிலே ஓர் 'கலை நட்சத்திரம்' தோன்றியுள்ளது என்பதை உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

அன்று பேசிய, கோப்பாய் மகா வித்தியாலய அதிபரும் பிரபல சங்கீத வித்துவானுமாகிய திரு. பரம்திலகராஜன் அவர்கள் இவ் வாடலழகியான திறமையைப்பற்றி மிகவும் அழகமாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார். சிறந்த நாட்டிய ராணிக்கு சிறந்த பக்க வாதியம் வேண்டாமா? ஆகையால், அன்று இவரது அரங்கேற்றத்துக்கு சென்னை கலாசேஷித்திரத்திலிருந்து விசேடமாக வருகை கந்த பேராசிரியர் சிதாராம லர்மா அவர்களே நட்டுவாங்கம் செய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஜெயக்குமாரியின் குருவாகிய பேராசிரியர் ஜெயலக்ஷ்மி அவர்களும் வருகை தந்து விழாவைச் சிறப்பித்துள்ளார். பக்கவாத்தியம் வாசித்த A. S. இராமநாதனும், V. K. குமாரசுவாமியும் எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெற்றனர்.

வாழ் ஜெயக்குமாரி! வாழ்க பரதம்!!

—நிருபர்

பிரகாசமான சலவைக்கு...

ஒஹோ

PURE GUARANTEED OHO BAR SOAP

சி.எஸ்.கே.மில்ஸ் யாழ்ப்பாணம்.

கலைக்கண்ணை!

வாழ்க,

உன்பெயர்!

வளர்க,

உனது புகழ்!